

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
KATEDRA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

**Historie reprezentace Československa a České
republiky ve volejbale
(bakalářská práce)**

Autor práce: Pavel Kotěšovský, Tělesná výchova a sport

Vedoucí práce: Doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

České Budějovice, 2012

UNIVERSITY OF SOUTH BOHEMIA
PEDAGOGICAL FACULTY
DEPARTMENT OF SPORTS STUDIES

**The history of representation of Czechoslovakia and
the Czech republic in volleyball
(graduation theses)**

Author: Pavel Kotěšovský

Supervisor: Doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

České Budějovice, 2012

Bibliografická identifikace

Název bakalářské práce: Historie reprezentace Československa a České republiky volejbale

Jméno a příjmení autora: Pavel Kotěšovský

Studijní obor: Tělesná výchova a sport

Pracoviště: Katedra tělesné výchovy a sportu, PF JU

Vedoucí bakalářské práce: Doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

Rok obhajoby bakalářské práce: 2012

Abstrakt:

Tato bakalářská práce mapuje dějiny zabývající se historií reprezentace Československa a České republiky ve volejbale. Z hlediska časového je předmět práce zaměřen na období 40. – 60. let, dále období 70. – 80. let a na historii české volejbalové reprezentace v období po r. 1990 – 2011. Práce je z hlediska obsahového zaměřena na vývoj a výsledky historie mužské volejbalové reprezentace Československa a České republiky, kde napříč období docházelo k výrazným výkonnostním změnám, které se výrazně odrážely na konečných výsledcích volejbalové reprezentace. Prameny k této bakalářské práci byly použity z archivu Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích – z dobových periodik měsíčníků, vycházejících v Československé a České republice.

Klíčová slova: šampionát, mistrovství, soupiska, pořadí, družstva, výsledky

Bibliographical identification

Title of the graduation thesis: The history of representation of Czechoslovakia and the Czech Republic in volleyball

Author's first name and surname: Pavel Kotěšovský

Field of study: Physical education and sport

Department: Department of Sports studies

Supervisor: Doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

The year of presentation: 2012

Abstract:

This thesis charts the history of representation of Czechoslovakia and the Czech Republic in volleyball. In terms of time is subject of the thesis focuses on the period of 40 – 60 years, 70 – 80 years further period and on the history of Czech volleyball representation in the period after 1990 – 2011. The thesis in terms of subject is focus on development and results of history men's volleyball national team of Czechoslovakia and the Czech Republic. There were a significant performance changes across a period that significantly reflect the final results of a volleyball team. Sources for this thesis were used from the archives of the South Bohemian Research Library in České Budějovice – from historical monthly periodicals, appearing in the Czechoslovak and Czech Republic.

Keywords: championship, mastery, line-up, placings, team, results

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě - v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Pedagogickou fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG, provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz, provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 16. 4. 2012

.....

Podpis studenta

Poděkování

Děkuji vedoucímu mé bakalářské, panu doc. PaedDr. Janu Štumbauerovi, CSc., za odborné vedení a cenné rady při tvorbě této bakalářské práce. Dále bych chtěl poděkovat všem svým spolužákům z katedry tělesné výchovy a sportu, zejména kolegovi Mgr. Lubošovi Kočvarovi za ochotu a poskytnutí přínosných informací.

Pavel Kotěšovský

Obsah

1.	Úvod	9
2.	Metodologická část práce.....	10
2.1	Cíle, úkoly a předmět bakalářské práce	10
2.2	Metody zpracování.....	10
2.3	Rozbor literatury	11
3.	Historická a teoretická východiska práce.....	12
3.1	Charakteristika volejbalu.....	12
3.2	Stručný nástin historie světového volejbalu.....	12
3.3	Stručný nástin historie českého volejbalu.....	15
3.4	Pravidla volejbalu	16
4.	Historie československé volejbalové reprezentace v období 40-60 léta.....	20
4.1	První mistrovství Evropy 1948 Řím.....	20
4.2	První mistrovství světa 1949 Praha	21
4.3	Hráčské osobnosti 40. let.....	22
4.4	Druhé mistrovství Evropy 1950 Sofie	23
4.5	Třetí mistrovství Evropy 1951 Paříž	24
4.6	Druhé mistrovství světa 1952 Moskva	25
4.7	Čtvrté mistrovství Evropy 1955 Bukurešť'.....	26
4.8	Třetí mistrovství světa 1956 Paříž.....	27
4.9	Páté mistrovství Evropy 1958 Praha	30
4.10	Hráčské osobnosti 50. Let.....	32
4.11	Čtvrté mistrovství světa 1960 Rio de Janeiro.....	33
4.12	Páté mistrovství světa 1962 Moskva	35
4.13	Šesté mistrovství Evropy 1963 Bukurešť'	37
4.14	Letní olympijské hry 1964 Tokio.....	38
4.15	Šesté mistrovství světa 1966 Praha	39
4.16	Sedmé mistrovství Evropy 1967 Istanbul.....	41
4.17	Letní olympijské hry 1968 Mexiko City.....	42
4.18	Hráčské osobnosti 60. Let.....	43
5.	Historie československé volejbalové reprezentace v období 70-80 léta.....	45
5.1	Sedmé mistrovství světa 1970 Sofía.....	45
5.2	Osmé mistrovství Evropy 1971 Milán.....	47
5.3	Letní olympijské hry 1972 Mnichov	48
5.4	Osmé mistrovství světa 1974 Mexico City	49
5.5	Deváté mistrovství Evropy 1975 Bělehrad	50
5.6	Letní olympijské hry 1976 Montreal	51
5.7	Desáté mistrovství Evropy 1977 Helsinky.....	52
5.8	Deváté mistrovství světa 1978 Řím.....	53
5.9	Jedenácté mistrovství Evropy 1979 Paříž.....	55
5.10	Letní olympijské hry 1980 Moskva.....	56
5.11	Hráčské osobnosti 70. Let.....	57

5.12	Dvanácté mistrovství Evropy 1981 Varna.....	58
5.13	Desáté mistrovství světa 1982 Buenos Aires	59
5.14	Třinácté mistrovství Evropy 1983 Berlín	60
5.15	Letní olympijské hry 1984 Los Angeles.....	61
5.16	Čtrnácté mistrovství Evropy 1985 Amsterdam	61
5.17	Jedenácté mistrovství světa 1986 Paříž	62
5.18	Patnácté mistrovství Evropy 1987 Gand.....	63
5.19	Letní olympijské hry 1988 Soul.....	64
5.20	Šestnácté mistrovství Evropy 1989 Stockholm.....	65
5.21	Hráčské osobnosti 80. let.....	66
6.	Historie české volejbalové reprezentace v období r. 1990 – r. 2011.....	68
6.1	Dvanácté mistrovství světa 1990 Rio de Janeiro.....	68
6.2	Sedmnácté mistrovství Evropy 1991 Berlín	69
6.3	Letní olympijské hry 1992 Barcelona.....	70
6.4	Osmnácté mistrovství Evropy 1993 Turku	71
6.5	Třinácté mistrovství světa 1994 Athény	72
6.6	Devatenácté mistrovství Evropy 1995 Athény.....	73
6.7	Letní olympijské hry 1996 Atlanta.....	74
6.8	Dvacáté mistrovství Evropy 1997 Eindhoven.....	74
6.9	Čtrnácté mistrovství světa 1998 Tokio	75
6.10	Dvacáté první mistrovství Evropy 1999 Vídeň	77
6.11	Letní olympijské hry 2000 Sydney	78
6.12	Dvacáté druhé mistrovství Evropy 2001 Ostrava.....	78
6.13	Patnácté mistrovství světa 2002 Buenos Aires.....	79
6.14	Dvacáté třetí mistrovství Evropy 2003 Berlín.....	81
6.15	Letní olympijské hry 2004 Athény.....	82
6.16	Dvacáté čtvrté mistrovství Evropy 2005 Řím a Bělehrad.....	83
6.17	Šestnácté mistrovství světa 2006 Tokio.....	84
6.18	Dvacáté páté mistrovství Evropy 2007 Moskva a Petrohrad	85
6.19	Letní olympijské hry 2008 Peking	86
6.20	Dvacáté šesté mistrovství Evropy 2009 Izmir a Istanbul.....	87
6.21	Sedmnácté mistrovství světa 2010 Řím.....	88
6.22	Dvacáté sedmé mistrovství Evropy 2011 Karlovy Vary, Praha, Vídeň a Innsbruck	90
6.23	Hráčské osobnosti v období r. 1990 – r. 2011.....	91
7.	Závěr.....	94
8.	Seznam zkratk	95
9.	Referenční seznam pramenů a literatury.....	96

1. Úvod

Téma bakalářské práce, historie reprezentace Československa a České republiky ve volejbale, jsme si vybrali záměrně. Zjistili jsme, že ačkoliv má volejbal v naší zemi dlouholetou tradici, není nikde vývoj volejbalové reprezentace v uvedeném období zpracován. Z těchto důvodů nás zaujala myšlenka zmapování vývoje reprezentace Československa a České republiky ve volejbale. Rozhodli jsme se tomuto tématu věnovat obsah mé bakalářské práce.

V této práci jsme shromáždili výsledky z utkání, konečné výsledky a soupisky týmů. Zaměřili jsme se na období po 2. světové válce roku 1949, kdy se konalo první mistrovství světa ve volejbale v Praze. Pokračovali jsme až do roku 2011, ve kterém proběhlo mistrovství Evropy v Praze a v Karlových Varech.

Téma bakalářské práce je založeno na metodách analýzy a syntézy. Metody jsou postaveny na spojování jednotlivých částí v celek, kdy se zároveň oddělují podstatné informace od informací nepodstatných. Teoretické metody analýzy a syntézy jsme zvolili s ohledem na množství použité literatury. Nikde nebyl uceleně sepsán chronologický vývoj této etapy. Časově bylo dosti náročné zpracování a utřídění těchto informací. Snažili jsme se proto chronologicky vystihnout nejdůležitější události, které se v tomto období udály.

Vytvořený přehled historie Československé a České volejbalové reprezentace v období od roku 1949 do roku 2011, nabízí ucelený pohled na výsledky z jednotlivých šampionátů.

2. Metodologická část práce

2.1 Cíle, úkoly a předmět bakalářské práce

Cílem práce je zpracování historie mužské reprezentace Československa a České republiky ve volejbale a nástin historie volejbalu.

Předmět práce je z hlediska obsahového zaměřen na historii mužské volejbalové reprezentace Československa a České republiky. Z hlediska časového je předmět práce zaměřen na období 40. – 60. let, dále období 70. – 80. let a na historii české volejbalové reprezentace v období po r. 1990 - 2011. Z hlediska územního je předmět práce zaměřen na celé Československo, a po roce 1992 na Českou republiku.

Z tohoto cíle vyplývají následující dílčí úkoly. První úkol, charakteristika volejbalu a pravidla volejbalu. Druhý úkol, nástin stručné historie ve světě a u nás. Třetí úkol, zpracovat osobnosti jednotlivých období. Čtvrtý úkol, vytvořit chronologický přehled konečných výsledků umístění na jednotlivých šampionátech ME, MS a OH v období 40. – 60. let, 70. – 80. let a období r. 1990 – r. 2011. Jedním z nejdůležitějších cílů bylo shromáždit potřebné materiály odbornou literaturu a podpůrné materiály.

Přehled historie reprezentace Československa a České republiky ve volejbale je vytvořen na základě výše uvedených úkolů.

2.2 Metody zpracování

Základem pro řešení této práce bylo získání co nejrozsáhlejšího souboru relevantních historických faktů a údajů. Základní pramenné dokumenty jsme hledali v Národním archivu v Praze, v archivu Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích a také v archivu Státní vědecké knihovny v Českých Budějovicích. Poté jsme vyhledali dostupné primární prameny, jako jsou ročenky a časopisy vydávané organizací ČVF. Významným zdrojem fotografií byly především webové stránky.

Pro vytvoření bakalářské práce jsme využili teoretické metody analýzy a syntézy. Metoda teoretické analýzy nám pomohla při získání odpovědí na otázky výzkumu a oddělení podstatných informací. Metoda teoretické syntézy nám pomohla v propojování získaných faktů a k určení závěru práce.¹

---

¹ Štumbauer, J. (1989) *Základy vědecké práce v tělesné kultuře*. České Budějovice, s. 54-55.

2.3 Rozbor literatury

O historii reprezentace Československa a České republiky ve volejbale nebyla napsána žádná ucelená knižní literatura. Pověšinou jsou uvedeny jen neucelené články v časopisech a měsícnících. Zpravidla byly články otištěny v oficiálních časopisech tohoto sportu. Autory byly převážně bývalí reprezentanti a pozdější funkcionáři volejbalové reprezentace. Nejvíce použitých údajů vycházelo z měsíčníků *Odbíjená (1952 – 1960)*, *Zpravodaj ČVS (1997 – 2007)*, ze kterých jsme čerpali fakta o jednotlivých šampionátech, výsledcích a soupiskách reprezentace.

Jaroslav Jaroš vydal knihu *Padesát let československé organizované odbíjené*, která obsahuje periodizované konečné výsledky z let 1949 až 1971, stejně tak, jako publikace Židů, V. (2009) *Zlatá éra volejbalu, Český volejbalový svaz od roku 1921*, kde jsou uvedeny konečné výsledky z šampionátů, až do roku 2006.

Karel Procházka vydal v roce 1984 knihu *Olympijské hry*, ve které jsou zachyceny ústřední události z Olympijských her v letech 1896 – 1980. Na publikaci navazuje kniha *Olympijské hry od Atén 1896 k Aténám 2004*, kterou vydal Cliv Gifford. Od autorů Felt, K. & Osoba, M. *Peking 2008* jsme nabyli posledních výsledků.

Pravidla volejbalu jsme získali z publikací *Pravidla odbíjené (1969) a Mezinárodní pravidla volejbalu 1997- 2000*.

Metody práce jsou vyňaty z publikace *Základy vědecké práce v tělesné kultuře* od Jana Štumbauera, která byla vydána v roce 1989.

Autoři Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) sepsali almanach *90 let českého volejbalu*, ze kterého jsme čerpali fakta o osobnostech.

Internet byl dalším zdrojem údajů a použitých fotografií.

3. Historická a teoretická východiska práce

3.1 Charakteristika volejbalu

Volejbal je míčová hra, hraná dvěma družstvy na herním poli, které je rozděleno sítí. Je to populární kolektivní hra, která je oblíbená po celém světě všemi věkovými kategoriemi. Existují volejbalu velmi podobné sporty, které se od něho primárně liší počtem hráčů, povrchem a prostředím, kde se sport odehrává. Nejhranější hrou je hra šesti hráčů proti stejnému počtu. Obliba volejbalu spočívá v materiální a prostorové nenáročnosti a možnosti hrát hru celoročně. Přednostmi volejbalu jsou poměrně jednoduchá pravidla, rychlé střídání herních situací, jejich velká variabilita a velký emotivní náboj.

Cílem hry je odbít míč do hrací plochy soupeře na zem a bránit soupeři povolenými činnostmi dostat míč zpět do pole, dle pravidel. Každé družstvo má nárok na tři odbítní v poli (včetně dotyku bloku), aby dostalo míč na stranu soupeře.

Hra začíná uvedením míče do hry podáním. Podávajícím hráčem, který stojí za koncovou čarou hřiště, je míč odbíjen přes síť do pole soupeře. Pokračuje se v rozehře do té doby, než se dotkne míč na hrací ploše země (palubovky), nebo se nepodaří pravidly povoleným způsobem vrátit míč.

Při hře získá bod tým, který vyhrál danou rozehru, a tudíž začíná další rozehru na podání. Volejbal se hraje na tři vítězné sety, jestliže se dosáhlo pětadvaceti bodů nejméně dvoubodovým rozdílem, vyhrává družstvo set (25 : 23, 27 : 25 atd.). V případě stavu 2 : 2 na sety, se hraje takzvaná zkrácená hra (tiebreak) do 15 bodů, nejméně dvoubodovým rozdílem.²

3.2 Stručný nástin historie světového volejbalu

Koncem minulého století se rozšířil po celém světě zájem o tělesnou výchovu a sport, a to zejména z důvodu, že lidé díky svému sedavému zaměstnání hledali aktivní způsob života. Nejvíce se sport rozšířil v Americe, a to konkrétně mezi studenty a vrstvami obyvatelstva, kteří měli dostatek volného času.

---

² Ejem, M. (1988) *Volejbal*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 89.

Mezi nejoblíbenější sporty patřily ty, které se hrály v letní sezóně. Mezi ně patřila atletika, ragby, baseball a další. V zimě zájem o tělesnou výchovu silně klesal, díky tamnímu neatraktivnímu výběru sportů jako je gymnastika nebo společenské hry, které je nenaplňovaly.

Z těchto důvodů vytvořil ředitel holyokské koleje, profesor tělesné výchovy W.G.Morgen, pro své studenty hru "minonette". V tělocvičně, kterou rozdělil tenisovou sítí ve výšce asi 183 cm od země na dvě poloviny. Nechal studenty odbíjet basketbalový míč z jedné poloviny na druhou. První pokusy s těžkým basketbalovým míčem se v roce 1895 nezdařily, ani po použití basketbalové duše nebylo vyhovující. Důležitou překážku ve vývoji volejbalu odstranil speciálně vyrobený míč od firmy Spalding. Po předvedení hry na springfieldské konferenci ředitelů tělesné výchovy Ymcy, získala hra nový název "volleyball", který vychází z anglických slov „volley“ = odehrání míče bez dotyku země a „ball“= míč.

V roce 1896 vychází první článek o odbíjené v časopise "Physical Education".
„...V tomtéž roce J.J.Cameron uveřejňuje první pravidla hry.:

- 1) *Hra sestává z deseti směn.*
- 2) *Směna je: a) jedno podání na každé straně, tj. když jeden hráč každé strany odehraje své podání, b) když tři hráči nebo více hráčů odehrají na každé straně svá podání. Hráč podává tak dlouho, než je vyrazen ztrátou míče.*
- 3) *Hřiště je 25 stop široké a 50 stop dlouhé (7,65 m × 15,33 m).*
- 4) *Sít' je 2 stop široká a 24 stop dlouhá (0,61 m × 8,22 m). Výška sítě je 6 stop a 6 palců od země (1,98 m).*
- 5) *Podání. Podávající hráč stojí jednou nohou na zadní čáře. Míč musí být udeřen rukou. K podání jsou určeny dva pokusy. Při podání musí míč letět alespoň 10 stop (3,05 m), driblink není dovolen. V případě, že se míč při podání dotkne sítě a skončí v poli soupeře, je počítán jako dobrý pokus, pokud se ho jeden ze spoluhráčů dotkl. Letí-li takový míč mimo soupeřovo pole, nemá již podávající druhý pokus.*
- 6) *Míč je gumová duše krytá kůží nebo plátnem. Obvod nemá být menší než 25 palců a větší než 27 palců (63,5 cm – 68,58 cm) a nesmí vážit méně než 9 a více než 12 unci (255,15 g – 340,2 g).*

- 7) *Každé dobré podání, které není vráceno, nebo nevrácený míč ve hře druhou stranou se počítá jako bod pro stranu podávající. Družstvo dosahuje bodu, jen má-li podání, udělá-li chybu při vracení míče, znamená to ztrátu podání.*
- 8) *Míč, který narazí (dotkne se) na síť, s výjimkou prvního podání, se počítá jako mrtvý míč.*
- 9) *Míč na čáře se počítá jako mimo hřiště.*
- 10) *Může hrát libovolný počet hráčů. Dotkne-li se hráč sítě, je míč mrtvý. Držení míče je zakázáno. Míč, který se odrazí od jakéhokoli předmětu vně hřiště zpět do hřiště, je dobrý (je ve hře). Driblink je dovolen na 4 stopy (1,2 m) od sítě...“³*

Státy Kanada a Indie jako první převzaly odbíjenou od USA v roce 1900. Dále se během patnácti let dostává odbíjená do států středoamerických a jihoamerických (např. Peru 1910, Uruguay 1912 apod.) Po té se šíří i na východ (Čína 1913).

Vzhledem ke vstupu Ameriky do první světové války, se odbíjená dostává i do Evropy. V SSSR se začala obíjená hrát v roce 1922. V ČSR se odbíjená rozvíjí pod silným vlivem Ymcy, hned po první světové válce. Evropskému prvenství se mohlo pyšnit ČRS, které v roce 1924 založilo první volejbalový svaz v Evropě. Ani Amerika, jakožto zakladatelka volejbalu, nezaložila volejbalový svaz dříve než v ČSR.

Odbíjená Dálného východu byla pro Evropu dlouho neznámá. Japonské družstvo se zúčastnilo poprvé mistrovství světa v Rio de Janeiru až v roce 1960, obsadili ihned druhé místo. Je to obdivuhodné. Úspěchu docílili zejména díky tvrdému tréninku a taktice. O tvrdosti tréninku stačí zmínit jen to, že, přípravě na olympijské hry věnovali až 52 hodin týdně. Z jihoamerických odbíjenkářů dosahuje nejlepších výsledků družstvo Brazilců.

V roce 1947 je založena mezinárodní volejbalová organizace FIVB-Federation International de Volley – Ball. Patří tedy mezi poměrně mladé organizace. Při kongresu v Praze v roce 1966 má již 96 členských států, což řadí FIVB mezi největší světové sportovní federace. Díky zásluze FIVB je odbíjená

---

³ Buchtel, J. & Kaplan, O. (1987) *Odbíjená*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, s. 23.

uznána za olympijský sport. Na tokijských olympijských hrách v roce 1964 je zařazena do programu.⁴

Koncem osmdesátých let jsou zřízeny dvě první profesionální volejbalové soutěže (Světová liga mužů a Světové grand prix pro ženy).

Dalším velkým úspěchem pro volejbal je rok 1996, díky zařazení beachvolejbalu do programu olympijských her.⁵

3.3 Stručný nástin historie českého volejbalu

V ČSR se volejbal začíná rozvíjet ihned po první světové válce. Patří tedy mezi relativně mladé sporty. Jedním z předních propagátorů volejbalu byl J. A. Pípal, který uspořádal první tělovýchovný kurs Ymcy, pořádaný v Žilině pod vedením kap. J. Machotky a prof. J. A. Pípala. Účastníci měli možnost seznámit se s řadou nových her – basketbal, volejbal.

V roce 1920 mohla česká veřejnost shlédnout první ukázkou volejbalu na Žižkově, před odjezdem na antverpské olympijské hry. Největším propagátorem této hry byla organizace Ymca, která šířila znalost hry především mezi vojáky a studenty. Volejbal se stal v této době především sportem studentským. Získal si mezi studenty vysokých škol velkou oblibu.

Pro československou odbíjenou je historický rok 1924, kdy byl ustaven Československý volley a basketbalový svaz, který je nejstarším Evropským a druhým nejstarším světovým svazem odbíjené. V témže roce se začalo hrát československé volejbalové mistrovství. V něm byla nejúspěšnější Strakova akademie, která si dokázala udržet titul až do roku 1933. K velkému rozšíření volejbalu v ČSR ve 30. letech, přispělo založení Trampské volleybalové ligy. Díky ní se volejbal velice zpopularizoval a dostal se do povědomí veřejnosti.

V roce 1946 se odbíjená oddělila od basketbalu a založila si vlastní svaz ČVS. O tři roky později, v roce 1949, již pořádá v Praze první mistrovství světa, kde reprezentanti obsadili druhou příčku. V roce 1952 se mění herní styl hry, kdy převzali systém vbíhajícího nahrávače. Zlepšila se tím jejich fyzická zdatnost, zdokonalili se v útočné činnosti na síti a především se vylepšila jejich hra v poli. Toto zlepšení bylo

---

⁴ Stibitz, Fr. (1969) *Pravidla odbíjené*. Praha, s. 28-39.

⁵ Příbramská, A. & kol. (1996) *Volejbal*. Praha, s. 75.

korunováno úspěchem na třetím mistrovství světa v Paříži, kdy zvítězili bez jediné prohry.

Mistrovské tituly v domácích soutěžích získávalo většinou družstvo vojáků (ATK, ÚDA, DUKLA), a to celkem desetkrát. Až v roce 1965 vybojovala titul Brněnská Zbrojovka.

Československá odbíjená má díky svým dosavadním výsledkům dobrý zvuk v celém světě.⁶

3.4 Pravidla volejbalu

„...Zařízení a vybavení, první kapitola.

a) Hrací plocha

Hrací plocha zahrnuje hřiště a volnou zónu, která musí být pravouhelná a symetrická. Hřiště je obdélník o rozměrech 18 × 9 m obklopený volnou zónou, která je pro oficiální soutěže FIVB nejméně 5 metrů od postraních čar a 8 metrů od koncových čar. Nad hrací plochou by měl být volný prostor alespoň do výšky 12,5 metru. Podélná osa střední čáry rozděluje pod síti hřiště na dvě stejná pole. V každém poli je ve vzdálenosti 3 metry od středu hřiště vyznačena čára útočná (vznikají tak přední a zadní zóny hřiště). Za koncovými čarami ve volné zóně jsou v šířce hřiště prostory podání. Prostor pro střídání je dán prodloužením útočných čar a čáry středové. Vymezeny jsou také prostory pro rozcvičování a pro vyloučené hráče. Všechny čáry mají šířku 5 centimetrů a patří do prostoru, který ohraničují.

b) Povrch hrací plochy

Povrch musí být plochý, vodorovný a jednolitý. Nesmí pro hráče představovat jakékoliv nebezpečí zranění. Je zakázáno hrát na hrubých nebo kluzkých površích. V halách musí být povrch hřiště světlé barvy. Ve světových soutěžích FIVB je povolen pouze dřevěný nebo syntetický povrch.

a) Teplota a osvětlení

Nejnižší teplota nesmí klesnout pod 10°C. Ve světových soutěžích FIVB by neměla být teplota vyšší než 25°C a minimální nižší než 16°C. Osvětlení ve

---

⁶ Stibitz, Fr. (1968) *Odbíjená*. Praha: Olympia, s. 212.

světových soutěžích FIVB by mělo být osvětlení hrací plochy 1.000 až 1.500 luxů měřených ve výšce 1 m nad povrchem hrací plochy.

b) Síť

Výška sítě, síť je umístěna svisle nad střední čarou a její horní okraj je ve výšce 2,43 m pro muže a 2,24 pro ženy. Výška se měří ve středu hřiště. Výška sítě musí být přesně stejná a nesmí převýšit stanovenou výšku o víc než 2 cm. Struktura, síť je 1 m široká a 9,5 m dlouhá, zhotovena z černých čtvercových ok o straně 10 cm. Na jejím horním okraji je umístěna vodorovná páska, široká 5 cm. K upevnění sítě ke sloupkům a k udržení jejího horního okraje napnuté je uvnitř pásky vedeno pružné lanko. Součástí sítě je také anténka, je to ohebná tyčka dlouhá 1.80 m. Anténky jsou dvě a jsou upevněny na vnějším okraji každé postranní pásky a umístěny na opačných stranách sítě. Vrchních 80 cm každé anténky převyšuje síť a ohraničují bočně prostor přeletu.

c) Míč

Míč musí být kulatý, s povrchovou vrstvou zhotoven z měkké kůže a uvnitř s duší z gumy nebo jiného podobného materiálu. Jeho obvod je 65 – 67 cm a jeho váha je 260 – 280 gramů. Vnitřní tlak je 0,300 až 0,325 kg/cm². Všechny míče použité v utkání musí být jednotné, týká se to jejich obvodu, váhy, tlaku, typu. Ve světových soutěžích FIVB musí být používáno tři míčů.

Účastníci, druhá kapitola.

d) Družstva

Družstvo se může skládat nejvýše z dvanácti hráčů, trenéra, asistenta trenéra, maséra a lékaře. Jeden z hráčů je kapitánem družstva a musí být označen v zápisu o utkání. Hráči, kteří nehrají, buď sedí na lavičce družstva, nebo jsou ve svém prostoru pro rozcvičení. Trenér a další členové družstva sedí na lavičce, ale mohou ji dočasně opustit. Jak kapitán, tak i trenér družstva jsou zodpovědní za chování a kázeň členů svého družstva. Kapitán má na starosti zápis o utkání a zastupuje družstvo při losování. Trenér v průběhu utkání řídí hru svého družstva z místa vně hřiště. Určuje hráče základní sestavy, jejich náhradníky a vyžaduje oddechové časy. Výstroj hráče se skládá z dresu, trenýrek, ponožek, a sportovní obuvi.

Uspořádání hry, třetí kapitola.

e) Zisk bodu, vítězství v setu a v utkání

Družstvo získá bod, úspěšně umístěným míčem do soupeřova pole, když se družstvo soupeře dopustí chyby, když je družstvu soupeře udělen trest. Družstvo se dopustí chyby tím, že provede některou činnost ve hře v rozporu s pravidly. Jestliže vyhraje rozehru podávající družstvo, získá bod a pokračuje v podání. Když vyhraje rozehru přijímající družstvo, získává bod a následně musí podávat. Vítězství v setu, set vyhrává to družstvo, které jako první získalo 25 bodů s rozdílem nejméně dvou bodů. V případě nerozhodného stavu 24 : 24 se ve hře pokračuje, dokud není dosaženo dvoubodového rozdílu, například (26 : 24, 27 : 25).

Vítězství v utkání, v utkání vítězí družstvo, které vyhrálo tři sety. V případě nerozhodného stavu 2 : 2 na sety se rozhodující pátý set hraje do patnácti bodů s rozdílem nejméně dvou bodů. Družstvo, které je prohlášené za neúplné v setu nebo utkání, prohrává set nebo utkání.

Herní činnosti, čtvrtá kapitola.

f) Situace ve hře

Míč je ve hře od okamžiku úderu do míče při podání povoleném prvním rozhodčím. Míč je mimo hru v okamžiku chyby odpískaném jedním z rozhodčích. Míč ve hřišti "dobrý míč", jestliže se dotkne povrchu hřiště, včetně vymežujících čar. Míč je mimo hřiště "aut" když, část míče která se dotkne povrchu, je zcela mimo vymežující čáry. Dále když se dotkne, předmětu vně hřiště, stropu, antének nebo sloupků.

g) Odbití

Každé družstvo musí hrát na své vlastní ploše a ve svém volném hracím prostoru hry. K vrácení míče má každé družstvo právo nejvýše na tři odbití i po bloku. Hráč nesmí odbít míč dvakrát po sobě. Míč se může dotknout kterékoliv části těla. Míč musí být udeřen, ne chycen nebo hozen.

h) Podání

Podání je uvedení míče do hry zadním pravým hráčem, který je v zóně podání. Hráči musí dodržovat pořadí postupu na podání uvedené na záznamu postavení. Provedení podání, míč musí být nadhozen nebo puštěn z ruky a poté udeřen jednou rukou, v okamžiku podání se hráč nesmí dotýkat hrací plochy. Podávající hráč musí udeřit do míče v průběhu pěti sekund.

i) *Útočný úder*

Všechny akce, po kterých míč směřuje do pole soupeř, kromě podání a bloku, jsou považovány za útočné údery. Během útočného úderu je dovoleno "ulítí", jestliže je dotek čistý.

j) *Blok*

Blokování je činnost hráčů v blízkosti sítě, jejímž účelem je zabránit přeletu míče od soupeře tím, že sáhnou výše, než je horní okraj sítě. Blok je dokončený, kdykoliv se blokující dotkne míče. Blok je povolen pouze hráčům přední řady. Dotek míče při bloku není započítán jako odbití družstva. Blokovat soupeřovo podání je zakázáno.

Přerušení hry a rozhodčí, kapitola pátá.

k) *Přerušení hry*

Řádné přerušení hry jsou oddechové časy a střídání hráčů. Každé družstvo má v jednom setu právo maximálně dva oddechové časy a šest střídání hráčů. Oddechový čas trvá 30 vteřin... "⁷

---

⁷ Fink, T. (1996) *Mezinárodní pravidla volejbalu 1997- 2000*. Přerov: nakladatelství Tabara, s. 25-53.

4. Historie československé volejbalové reprezentace v období 40-60 léta

Čtyřicátá léta jsou výjimečná díky pořádání prvního mistrovství Evropy ve volejbale roku 1948 v Itálii. Dějištěm je město Řím. Rok po mistrovství Evropy je pořádáním prvního mistrovství světa pověřena Československá republika v roce 1949 v Praze.

Padesátá a šedesátá léta jsou období, ve kterých se volejbal na světové úrovni velmi posunul v před, a to jak kvalitou herního výkonu, tak i počtem zemí, které sdružovala mezinárodní volejbalová federace. Pro Československý volejbal je to takzvaná „zlatá éra volejbalu“.

4.1 První mistrovství Evropy 1948 Řím

První mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo ve dnech od 24. – 26. září v Itálii v roce 1948. Dějištěm bylo město Řím. Turnaje se zúčastnilo šest družstev. Hrál se systémem každý s každým. Mistrem Evropy se stalo družstvo Československa, druhé místo obsadila Francie a na třetím místě se umístila Itálie.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSR:

  ČSR

ČSR - Nizozemsko **3:0** (1,5,7)

  FRANCIE

- Portugalsko **3:0** (3,8,6)

  ITÁLIE

- Francie **3:0** (7,5,5)

4. Portugalsko

- Belgie **3:0** (4,5,5)

5. Belgie

- Itálie **3:0** (1,6,4)

6. Nizozemsko

Soupiska: reprezentace Československa

J. Brož, K. Brož, J. Čěšpiva, J. Fučík, V. Linke, F. Mikota, J. Reicho, J. Tesař, F. Votava, J. Paldus. Hrající trenér: J. Čěšpiva⁸

4.2 První mistrovství světa 1949 Praha

Premiérový světový šampionát mužů se konal v Československu. V termínu od 10. – 18. září 1949. Dějištěm byl zimní stadión Štvanice v Praze. V této době volejbalisté Československa patřili k nejlepším na světě. Měli propracovanou strukturu soutěží a zkušené funkcionáře. Turnaje se zúčastnilo deset družstev, rozdělených do dvou tříčlenných a jedné čtyřčlenné skupiny. První dva celky ze skupin postoupily do finálové skupiny. Týmy na třetím a čtvrtém místě hrály o sedmé až desáté místo. Prvními mistry světa se stali volejbalisté SSSR, druhé místo obsadilo družstvo Československa a na třetím místě se umístilo Bulharsko. První světový šampionát přilákal několik tisíc diváků. V témže termínu se v Praze konalo zasedání kongresu FIVB, kde byli přijati noví členové. Počet se zvýšil na 21 členských zemí. Upravovala se také pravidla. Nejdůležitější změnou bylo zavedení tzv. „čáry útoku“. Výška sítě zůstala 243 cm a bylo povoleno podávat ve výskoku.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSR:

  SSSR	ČSR - Polsko 3:0 (5,10,5)
  ČSR	- Nizozemí 3:0 (0,0,1)
  BULHARSKO	- Rumunsko 3:0 (6,7,8)
4. Rumunsko	- Polsko 3:0 (7,3,2)
5. Polsko	- Bulharsko 3:0 (8,1,8)
6. Francie	- Francie 3:0 (2,1,4)
7. Maďarsko	- SSSR 1:3 (-7,-11,17,-13)
8. Itálie	

---

⁸ Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 9.

9. Belgie

10. Nizozemí

Soupiska: reprezentace Československa

M. Bouchal, J. Brož, K. Brož, J. Fučík, V. Matiašek, F. Mikota, J. Paldus, Z. Soukup, Fr. Schwartz, J. Tesař, J. Votava, J. Reicho. Trenér: J. Fiedler

Za zmínku stojí jména prvních mistrů světa:

V. Vasilčikov, P. Voronin, V. Katajev, N. Michejev, S. Nefedov, M. Pimenov, K. Reva, V. Savvin, V. Uljanov, V. Ščagin, A. Ejngorn, A. Jakušev.⁹

4.3 Hráčské osobnosti 40. let

Josef Reicho (9. 8. 1918 – 12. 10. 1990)

„...Pražský rodák, 198cm vysoký smečar družstev Sokol Vinohrady, SK Philips

(mistr Protektorátu Čechy – Morava 1941 a 1943, mistr ČSR 1945), SSK Život (mistr ČSR 1947) a Sokol Kolín (mistr ČSR 1948 a 1949). V letech 1946 – 1949 reprezentant ČSR, účastník prvního poválečného mezistátního utkání ČSR – Francie (1946), zájezdu RD mužů ČSR do Francie a Alžíru v roce 1947 (s řadou přátelských a exhibičních utkání), ME 1948 v Římě (zlato) a MS 1949 v Praze (stříbro). Spoluzakladatel volejbalového oddílu Spartak Potrubí Praha,

Josef Reicho,

**www.cvf.cz/tiskni.php?clan
ek**

který jako hrající trenér dovedl z Přeboru Prahy až do nejvyšší soutěže a za nějž hrál až do svých 40 let. Začátkem 50. Let funkcionář ČOS - tiskový a propagační referent jejího volejbalového ústředí. Mistr sportu, osobnost Síň slávy ČV... “¹⁰

⁹ Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 11.

¹⁰ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 80.

Jaroslav Fučík (9. 2. 1921 – 21. 2. 1989)

„...Rodák z Mladé Boleslavi, 184 cm vysoký ligový basketbalista Sokola Kolín

Jaroslav Fučík,
www.cvf.cz/?clanek

(za války AFK), smečující nahrávač, volejbalistů AFK a Sokola Kolín (mistr ČSR 1948 a 1949) a armádních celků ATK, ÚDA a Dukla Praha (mistr ČSR 1950 – 1955). V letech 1947 až 1953 reprezentant ČSR a účastí na zájezdu RD do Francie a Alžiru v roce 1947, na ME 1948 v Římě (zlato), ME 1949 v Praze (stříbro), ME 1950 v Sofii (stříbro) a MS 1952 v Moskvě (stříbro). V letech 1958 – 1967 trenér mužů Dukly Kolín (mistrů ČSR 1960, 1961 a 1963) a Dukly Jihlava do roku 1967. Mistr sportu, Vzorný trenér, osobnost Síně slávy

ČV...¹¹

4.4 Druhé mistrovství Evropy 1950 Sofie

Druhé mistrovství Evropy ve volejbale mužů proběhlo v dnech od 14. – 23. října v Bulharsku. Dějištěm bylo město Sofie. Turnaje se zúčastnilo šest družstev. Hrál se systémem každý s každým. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo Československo a třetí místo obsadilo Maďarsko.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSR:

  SSSR	ČSR - Polsko	3:1 (12,9,-14,7)
  ČSR	- Rumunsko	3:0 (12,12,9)
  MAĎARSKO	- SSSR	0:3 (-9,-5,-7)
4. Bulharsko	- Bulharsko	3:2 (-12,10,11,-14,10)
5. Rumunsko	- Maďarsko	3:0 (12,9,4)
6. Polsko		

¹¹ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 80.

Soupiska: reprezentace Československa

Josef Brož, Karel Brož, Jaroslav Fučík, Jiří Jonáš, Evžen Krob, Josef Tesař, Václav Matiašek, František Mikota, Antonín Nogol, Jaromír Paldus, Václav Raban, Josef Votava. Trenér: Jan Fiedler ¹²

4.5 Třetí mistrovství Evropy 1951 Paříž

Rok po druhém mistrovství Evropy v Bulharsku 1950 se konalo třetí mistrovství Evropy ve Francii. Konalo se v termínu od 12. – 22. září 1951. Účastnilo se ho deset družstev. Hrál se systémem každý s každým, bez Československé účasti. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo Bulharsko a třetí místo obsadila Francie.

Konečné pořadí:

-   **SSSR**
-   **BULHARSKO**
-   **FRANCIE**
- 4. Rumunsko
- 5. Jugoslávie
- 6. Belgie
- 7. Portugalsko
- 8. Itálie
- 9. Nizozemsko
- 10. Izrael ¹³

---

¹² Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 12.

¹³ Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 14.

4.6 Druhé mistrovství světa 1952 Moskva

Druhé mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 17. - 29. srpna v Sovětském svazu. Dějištěm byla Moskva. Turnaje se zúčastnilo 11 mužstev, rozdělených do dvou čtyřčlenných a jedné tříčlenné skupiny. První dvě družstva postoupila do finálové skupiny. Týmy na třetím a čtvrtém místě hrály o 7. – 11. místo. Mistrem světa se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo Československo a třetí místo obsadilo družstvo Bulharska.

Českoslovenští reprezentanti jeli do Moskvy obhajovat stříbrné medaile. Sedm hráčů již mělo za sebou start na předešlém šampionátu. Nevýhodou bylo to, že po dva roky neměli Českoslovenští reprezentanti možnost srovnání výkonnosti v mezinárodních zápasech. „...*Výsledek se projevil na letošním mistrovství světa. Jediný náš úspěch byl ten, že jsme obhájili druhé místo za mistrem světa Sovětským svazem. Velké překvapení jak pro nás, tak pro soupeře bylo, že o toto umístění jsme museli perně bojovat a často v nejtěžších zápasech bylo na naší straně štěstí, které nám pomohlo z těžkých situací. O tom svědčí naše vítězství 3 : 2 nad Maďary a zápas s Bulhary, kdy za stavu 2 : 0 na sety pro soupeře jsme prohrávali 13 : 10! Přesto jsme ale zvítězili 3 : 2 po těžkém a nervy vysilujícím boji. V Moskvě jsme si také ověřili, jaké máme chyby, a není jich málo. Chybí nám útočné podání a jeho příjem, nekryjeme svého útočícího hráče, naše hra v poli, ač se zlepšila, ještě není dobrá. Chybí nám výskok a přesné nacvičení jak útočného, tak obranného systému. To vše musíme dohnat, chceme-li soupeřit nejen se Sovětským svazem, ale již i se státy lidových demokracií, hlavně s Bulharskem a Maďarskem, protože tyto dva státy nás mílovými kroky dohánějí...*“¹⁴

Zápasy se hrály na fotbalovém stadiónu Dynamo. Šampionát se těšil velkému zájmu diváků. Na atraktivní utkání jich přišlo kolem čtyřiceti tisíc. Na finálové duely se účast diváků zvýšila. Velkým lákadlem byla účast neevropských zemí. Na rozdíl od prvního šampionátu, na němž startovali pouze Evropané. Velkou pozornost přilákalo především družstvo Indie. Nejen exotičností, ale také způsobem hry. „...*Indové jsou velmi snaživí a mají nevýhodu v tom, že se v Indii hraje podle odlišných pravidel, vlivem USA. Nehraje se do patnácti bodů, ale na čas - osm minut na jeden set. Proto nejsou*

---

¹⁴ Odbíjená, roč. 1952, č. 9.

zvyklí na utkání trvající hodiny. Také ve hře u sítě mají odlišné pravidla. Nyní se však budou v Indii zavádět platné mezinárodní pravidla...“¹⁵

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSR:

  SSSR	ČSR - Francie	3:0 (4,2,3)
  ČSR	- Indie	3:0 (10,3,8)
  BULHARSKO	- Rumunsko	3:0 (8,8,0)
4. Rumunsko	- Francie	3:0 (6,6,6)
5. Maďarsko	- Bulharsko	3:2 (-12,-12,13,13,4)
6. Francie	- Maďarsko	3:2 (13,-11,-13,9,54)
7. Polsko	- SSSR	0:3 (-11,-7,-6)
8. Indie		
9. Libanon		
10. Izrael		
11. Finsko		

Soupiska: reprezentace Československa

K. Brož, K. Láznicka, Z. Malý, F. Mikota, J. Paldus, J. Tesař, J. Votava, J. Musil, J. Jonáš, J. Fučík, J. Kučera, J. Brož. Trenér: V. Matiašek¹⁶

4.7 Čtvrté mistrovství Evropy 1955 Bukurešť

Čtvrté mistrovství Evropy ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 15. – 26. září 1955 v Rumunsku. Dějištěm bylo město Bukurešť. Turnaje se zúčastnilo 14 družstev, rozdělených do dvou čtyřčlenných a dvou tříčlenných skupin. První dva celky postoupily do finálové skupiny. Týmy na třetím a čtvrtém místě hrály o 9. - 14. místo.

¹⁵ Odbíjená, roč. 1952, č. 9.

¹⁶ Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 16.

Mistrem Evropy se stalo družstvo Československa. Na druhém místě se umístilo mužstvo Rumunska a třetí místo obsadilo družstvo Bulharska.¹⁷

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSR:

		ČSR	ČSR - Jugoslávie	3:0 (3,1,4)
		RUMUNSKO	- Egypt	3:0 (0,0,7)
		BULHARSKO	- Rakousko	3:0 (2,1,0)
4.		SSSR	- Rumunsko	3:1 (11,8,-8,6)
5.		Jugoslávie	- Polsko	3:0 (7,4,5)
6.		Polsko	- Maďarsko	3:0 (11,5,11)
7.		Maďarsko	- Jugoslávie	3:1 (-14,15,8,7)
8.		Francie	- Francie	3:0 (12,8,11)
9.		Itálie	- Bulharsko	3:0 (8,5,11)
10.		Albánie	- SSSR	2:3 (-13,-12,6,7,-12)
11.		Finsko		
12.		Belgie		
13.		Rakousko		
14.		Egypt		

Soupiska: reprezentace Československa

K. Brož, Z. Humhal, J. Jonáš, K. Láznička, Z. Malý, J. Musil, J. Paldus, K. Paulus, M. Purnoch, F. Schwarzkopf, L. Synovec, J. Tesař. Trenér: J. Kozák¹⁸

4.8 Třetí mistrovství světa 1956 Paříž

Třetí mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 30. srpna - 12. září 1956 ve Francii. Dějištěm bylo město Paříž. Turnaje se zúčastnilo 24 mužstev,

¹⁷ Odbíjená, roč. 1955, č. 10.

¹⁸ Židů, V. (2009) *Zlatá éra volejbalu*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 54.

rozdělených do čtyř tříčlenných a šesti dvoučlenných skupin. Družstvo na prvním místě postoupilo do finálové skupiny. Týmy na druhém místě hrály o 11. - 20. místo a týmy na třetím místě hrály o 21. - 24. místo. Mistrem světa se stalo družstvo Československa. Na druhém místě se umístilo mužstvo Rumunska a třetí místo obsadilo družstvo Sovětského svazu.

Do Paříže cestovala Československá reprezentace s cílem obhájit titul mistra Evropy z předešlého roku. První zápasy šampionátu Českoslovenští reprezentanti odehráli dobře. Prvním těžkým soupeřem pro ČSR se na šampionátu stalo Rumunsko. První dva sety vyhrál soupeř, poté českoslovenští reprezentanti zabojovali a vyhráli tři sety za sebou. Následovalo vítězství nad USA, po kterém přišlo dramatické utkání se SSSR. „...*Je kolem jedenácté hodiny večer 12. 9. 1956. Zcela zaplněná hala Palais des Sports v Paříži, utopená u stropu v modrém cigaretovém kouři, bouří potleskem a citoslovci obdivu nad vynikající hrou dvou kolektivů v odbíjené. Sověští a českoslovenští odbíjenkáři hrají na vyvýšené palubové podlaze, osvětlené silnými reflektory poslední utkání mistrovství světa. Poslední? Naši jdou do tohoto utkání zatím bez porážky a stačilo by jim, aby "udělali" proti dosavadním mistrům světa dva sety a bude to československá vlajka, která bude vlát na stožáru. V poslední chvíli se však pořadatelé usnesli, že o mistru světa nebude rozhodovat poměr setů, ale bodový rozdíl. Kdybychom se SSSR dnes prohráli, bude se hrát nové utkání! Na hřišti, na obou stranách sítě, se úporně bojuje. Na ukazateli skóre jsou vpředu dvě dvojky, u nápisu SSSR je číslo 12, zatímco jedenáctka je vedle nápisu ČSR. Smeč sovětského hráče Ščerbakova letí do autu a náš trenér Josef Kozák zvedá ruce. Oddechový čas pro Československo. Za naší polovinou pobíhá několik hráčů v modrých teplácích. Kozák na jednoho z nich volá, ten si svléká bundu a tepláky. Mladý slovenský hráč Golián odchází ze hřiště a na jeho místo u sítě nastupuje vysoký, černovlasý chlapec, ostříhaný na "ježka" - Purnoch. Máme podání. Vážky utkání se pomalu, ale jistě vychylují ke jménu ČSR, až konečně následuje prudká smeč Purnocha - jeden ze sovětských hráčů, Fasakov, ji sice zachytil dlaní, ale míč letí daleko do autu a marný je pokus Gajkového, aby jej ještě vrátil přes síť. Naši hráči se objímají, sál bouří nadšením...*“¹⁹

Bylo to naplnění snu jedné volejbalové generace, která se pomalu loučila. Bratři Brožové, Tesař, Schwarzkopf naplnili svůj velký sen pod vysokou sítí. Začala se představovat nová generace, taktéž kvalitních volejbalistů. Mezi ně patřili např. K.

---

¹⁹ Odbíjená, roč. 1956, č. 11.

Paulus, L. Synovec, B. Golián a další. Vítězství bylo dílem kolektivu, na čemž se shodovali všichni hráči.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSR:

		ČSR	ČSR - NDR	3:0 (5,4,7)
		RUMUNSKO	- Jugoslávie	3:1 (9,13,-7,6)
		SSSR	- Rumunsko	3:2 (-3,-11,9,2,3)
4.		Polsko	- ČLR	3:0 (13,3,8)
5.		Bulharsko	- Francie	3:0 (2,3,5)
6.		USA	- Polsko	3:0 (8,8,9)
7.		Francie	- Maďarsko	3:0 (5,9,6)
8.		Maďarsko	- Bulharsko	3:2 (11,-11,-17,8,15)
9.		ČLR	- USA	3:0 (4,8,10)
10.		Jugoslávie	- SSSR	3:2 (-9,3,13,-9,12)
11.		Brazílie		
12.		NDR		
13.		Nizozemí		
14.		Itálie		
15.		Portugalsko		
16.		Izrael		
17.		KLDR		
18.		Belgie		
19.		Kuba		
20.		Rakousko		
21.		Indie		
22.		Turecko		
23.		Luxemburk		
24.		NSR		

Soupiska: reprezentace Československa

K. Brož, K. Láznička, Z. Malý, J. Paldus, M. Purnoch, F. Schwarzkopf, B. Golian, L. Synovec, K. Paulus, J. Tesař, J. Musil, J. Brož. Trenér: J. Kozák, J. Fučík²⁰

4.9 Páté mistrovství Evropy 1958 Praha

Páté mistrovství Evropy ve volejbale mužů proběhlo v termínu od 30. srpna – 11. září 1958 v Československu. Turnaje mužů se zúčastnilo dvacet reprezentačních družstev. Neevropské družstvo Tunisu bylo federací FIBA přiřazeno do Evropy, jelikož jinde v Africe se volejbal nehrál. Družstva byla vylosována do kvalifikačních skupin, které se hrály v Praze na stadionu K. Aksamita v Holešovicích, na Vinohradech, a také v Pardubicích, Liberci, Plzni a Českých Budějovicích. Finále se odehrálo na Zimním stadionu na Štvanici.

První zápas ve skupině se odehrál proti Francii na vyprodaném stadionu v Holešovicích. Českoslovenští reprezentanti vyhráli 3 : 0. Prvního září opět reprezentanti porazili jednoznačným výsledkem 3 : 0 NDR. Stejným výsledkem následující den porazili NSR. Třetího září odehráli Českoslovenští reprezentanti poslední zápas ve skupině s Tuniskem. Hladce vyhráli 3 : 0. Pátého září hraje reprezentace první finálový zápas proti Maďarsku. Československá reprezentace prohrává 3 : 2. Šestého září odehrála reprezentace zápas s Francií a vítězí 3 : 0. Dalším soupeřem je Rumunsko, které českoslovenští reprezentanti porazili 3 : 1 na sety. Osmého září reprezentanti porazili Jugoslávii 3 : 0. Devátého září je dalším soupeřem Československé reprezentace Polsko a zvítězili 3 : 1. Desátého září zvítězili reprezentanti s Bulharskem 3 : 0. Jedenácté září bylo posledním dnem mistrovství. Československá reprezentace hrála rozhodující zápas proti Sovětskému svazu, a ve vyrovnaném zápase zvítězilo Československo 3 : 2 a zajistilo si tak titul mistra Evropy.²¹

---

²⁰ Židů, V. (2009) *Zlatá éra volejbalu*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 60.

²¹ Židů, V. (2009) *Zlatá éra volejbalu*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 64.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSR:

 	ČSR	ČSR - Francie	3:0 (8,5,11)
 	RUMUNSKO	- NDR	3:0 (2,4,2)
 	SSSR	- NSR	3:0 (1,1,0)
4. 	Bulharsko	- Tunisko	3:0 (2,2,3)
5. 	Maďarsko	- Maďarsko	2:3 (15,-8,-10,9,-14)
6. 	Polsko	- Francie	3:0 (4,3,12)
7. 	Jugoslávie	- Rumunsko	3:1 (-6,6,9,5)
8. 	Francie	- Jugoslávie	3:0 (5,4,11)
9. 	NDR	- Polsko	3:1 (-13,12,6,13)
10. 	Itálie	- Bulharsko	3:0 (5,6,14)
11. 	Albánie	- SSSR	3:2 (7,-10,10,-14,9)
12. 	Turecko		
13. 	Nizozemí		
14. 	Finsko		
15. 	SAR		
16. 	Tunisko		
17. 	Belgie		
18. 	Rakousko		
19. 	NSR		
20. 	Dánsko		

Soupiska: **reprezentace Československa**

M. Kemel, K. Láznička, Z. Malý, J. Paldus, M. Purnoch, L. Synovec, J. Tesař,
Zd. Humhal, B. Golian, L. Toman, K. Paulus, J. Musil. Trenér: J. Kozák²²

---

²² Odbíjená, roč. 1958, č. 10.

4.10 Hráčské osobnosti 50. Let

Karel Brož (6. 12. 1925 – 17. 8. 2009)

Karel Brož,
www.cvf.cz/?clanek=72

„...Rodák z Horoměřic u Prahy, 189cm vysoký smečář družstev SSK Život (mistr ČSR 1947), ATK Praha, Sokol Stavotechna Michle, ÚDA Praha (mistr ČSR 1953 – 1955) a RH Praha (do roku 1957 hrající trenér). V letech 1946 – 1956 reprezentant ČSR s účastí na ME 1948 v Římě (zlato). MS 1949 v Praze (stříbro), ME 1950 v Sofii (stříbro), MS 1952 v Moskvě (stříbro), ME 1955 v Bukurešti (zlato) a MS 1956 v Paříži (zlato). Trenér družstva žen Sokola pražského (mistryň ČSR 1950) a mužů RH Praha (mistrů ČSSR 1966). V letech 1974 – 1980 šéftrenér SVS MV při RH Praha s podílem na úspěších družstva žen (pěti titulech mistra ČSSR v rozmezí let 1974 – 1980, vítězství v PMEZ 1976 a 1980, vítězství v PVP 1979). Do roku 2006 významný funkcionář ČSVS a ČVS, Zasloužilý mistr sportu, Zasloužilý trenér, čestný člen ČVS, osobnost Síně slávy ČV...“²³

Josef Tesař (11. 3. 1927 – 29. 6. 2007)

Josef Tesař, stojící první zprava.
www.historie.volejbal-

„...Rodák z Velimi u Kolína, 198cm vysoký smečář AFK a Sokola Kolín (mistr ČSR 1948 a 1949), armádních družstev ATK – ÚDA-Dukla Praha (mistr ČSR 1950- 1955) a Dukla Kolín (mistr ČSR 1960, 1961 a 1963). V letech 1948 – 1959 reprezentant ČSR s účastí na ME 1948 v Římě (zlato), MS 1949 v Praze (stříbro), ME 1950 v Sofii (stříbro), MS 1952 v Moskvě (stříbro), ME 1955 v Bukurešti (zlato), MS 1956 v Paříži (zlato) a ME 1958 v Praze (zlato). Od roku 1951 voják z povolání, metodik odboru sportu na MNO, v letech 1986 – 1989 náčelník ASVS Dukla Praha. Zasloužilý mistr sportu, osobnost Síně slávy ČV...“²⁴

²³ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 82.

²⁴ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 82.

4.11 Čtvrté mistrovství světa 1960 Rio de Janeiro

Čtvrté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 28. října – 11. listopadu v Brazílii. Turnaje se zúčastnilo 14 mužstev, rozdělených do čtyř tříčlenných a jedné dvoučlenné skupiny. Družstva na prvním a druhém místě postoupily do finálové skupiny. Týmy na třetím místě hrály o 11. - 14. místo. Ze skupiny "E" postoupili do finále oba účastníci. Mistrem světa se stal Sovětský svaz. Na druhém místě se umístilo Československo a třetí místo obsadilo Rumunsko.

Teprve na místě se upřesnil počet startujících zemí. Na poslední chvíli odvolaly start státy Indie, Mexika a Dominikánské republiky. O titul nakonec soupeřilo čtrnáct reprezentačních družstev. Tamní šampionát ztěžovaly místní klimatické podmínky.

Českoslovenští reprezentanti obhajovali titul mistra světa z předešlého šampionátu, od kterého uplynuly již čtyři roky. Za tu dobu se vyměnila celá řada reprezentantů. Českoslovenští reprezentanti hráli v Sao Paulu a procházeli turnajem naprosto hladce. Zdolali sedm soupeřů se ztrátou pouhých dvou setů a bylo jasné, že teprve osmý souboj proti SSSR rozhodne. Tým SSSR tvořila jména, která se pak stala symbolem neporazitelnosti na dlouhou dobu - Bugajenkov, Burobin, Mondzolevskij, Pojarkov, Česnokov, Fasachov (doplňovali je ještě Arošidze, Gajkovej, Gerasimov, Kovalenko, Libinš a Jakovlev).

„...Utkání Československo - SSSR bylo zatím největším magnetem mistrovství světa, dovedlo naplnit brazilskou halu Maracanã 20 000 diváky, kteří očekávali vrcholné volejbalové střetnutí. Avšak utkání více slibovalo, než přineslo. Pouze první set byl ukázkou, jak má vypadat hra mistrů. Českoslovenští i sovětské volejbalisté předváděli skvělé akce a potlesk nebral konce. Ačkoliv českoslovenští hráči set prohráli, nebylo nic ztraceno. Druhý set opět napovídal, že střetnutí bude urputné. Bylo až do stavu 10:10. V této fázi dosáhla hra vysoké úrovně a v tomto okamžiku se také na družstvo obhajující titul mistra světa přiřítla pohroma. Byli to totiž sovětské hráči, kteří dovedli vystihnout, co je potřeba v tomto okamžiku dělat. Přešli ze silové hry k technice a set jasně vyhráli. Českoslovenští hráči ztratili sebedůvěru, propadli nervozitě a na hřišti už prakticky neexistovali. Po celý čas si udržel dobrý výkon jen jediný hráč - a to Paulus...“²⁵

Bylo tedy jasné, že zlaté medaile získá SSSR. O stříbrné medaile se tým ČSR reprezentace utkal s nelehkým soupeřem z Rumunska. Takto duel popsal tehdejší ústřední trenér V. Matiašek: „...Do utkání nastoupila šestka Toman, Malý, Golian,

---

²⁵ Odbíjená, roč. 1960, č. 12.

Paldus, Musil a Humhal. Tyto hráče v průběhu střídali Šmídl, Šorm, Paulus, Šášinka. V prvních čtyřech setech hráli Rumuni tvrdě i vtipně a těžili hlavně z tvrdého podání a naší zhoršené nahrávky, která šla dost do sítě, a špatně se z ní útočilo. Československé družstvo však mělo vynikající oporu v Golianovi, který podal v tomto utkání svůj nejlepší výkon, smečoval pravou i levou rukou od kůlu, uplatňoval rychlíky. Rozhodující, pátý set vypadal pro nás velmi ošklivě. Rumuni zásluhou tvrdého podání a výborně smečujícího Dersziho vedli 7 : 0. Naši hráči však neztratili klid, dosáhli série 8 bodů za sebou, převzali iniciativu a o utkání bylo rozhodnuto. Opět výborně zahrál Golian, který byl vůbec nejlepším hráčem na hřišti, zlepšil se i Musil a dobré fáze na síti měli Toman a Šorm...“²⁶

Nakonec přece jenom stříbrné medaile vybojovala československá reprezentace. Hráči se shodli, že sovětský celek byl lépe připraveným družstvem.

Následující mistrovství světa se nekonalo tradičně po čtyřech letech, ale díky přiřazení volejbalu k programu Olympijských her Tokio 1964, se konalo další mistrovství za pouhé dva roky.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

		SSSR	ČSSR - Argentina	3:0 (7,8,6)
		ČSSR	- Maďarsko	3:1 (9,-10,13,6)
		RUMUNSKO	- Polsko	3:1 (-13,10,10,13)
4.		Polsko	- Japonsko	3:0 (13,11,9)
5.		Brazílie	- Brazílie	3:0 (13,8,6)
6.		Maďarsko	- USA	3:0 (9,8,0)
7.		USA	- Venezuela	3:0 (6,3,0)
8.		Japonsko	- SSSR	0:3 (-12,-10,-4)
9.		Francie	- Francie	3:0 (8,8,4)
10.		Venezuela	- Rumunsko	3:2 (6,-11,12,-15,11)
11.		Argentina		

²⁶ Odbíjená, roč. 1960, č. 12.

12. Paraguay
13. Uruguay
14. Peru

Soupiska: **reprezentace Československa**

Z. Malý, J. Paldus, V. Šmíd, Zd. Humhal, B. Golian, L. Toman, J. Veselka, J. Stolařík, V. Sášinka, K. Paulus, J. Musil, J. Šorm. Trenér: J. Kozák²⁷

4.12 Páté mistrovství světa 1962 Moskva

Páté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 12. – 26. října 1962 v Sovětském svazu. Turnaje se zúčastnilo 21 mužstev, rozdělených do čtyř čtyřčlenných a jedné pětičlenné skupiny. Družstva na prvním a druhém místě postoupily do finálové skupiny. Týmy na třetím místě hrály o 11. - 20. místo. Tým, který skončil ve skupině "B" na pátém místě ze soutěže vypadl. Družstvo Tuniska bylo pro nenastoupení k utkání s Izraelem diskvalifikováno. Mistrem světa se stal Sovětský svaz. Na druhém místě se umístilo Československo a třetí místo obsadilo Rumunsko.

Uplynuly teprve dva roky od předešlého mistrovství v Brazílii. Volejbal se dostal na program olympijských her a podřídil tomu i termínovou listinu. V Moskvě se tedy hrálo jak o medaile, tak i o kvalifikaci na OH do Tokia 1964. Právo účasti na OH si zajistí první tři celky. Původně se na mistrovství světa přihlásilo dvaadvacet družstev. Turecko a USA pak z ekonomických důvodů odřekly, dále bylo diskvalifikováno družstvo Tuniska, jelikož odmítlo nastoupit proti družstvu Izraeli. Turnaje se tedy zúčastnilo devatenáct družstev.

Českoslovenští volejbalisté hráli skupinu v Moskvě. Za soupeře měli Mongolsko, Izrael a Bulharsko. Všechny tři utkání základní části poměrně bez problémů vyhráli. Prvním finálovým soupeřem byla Brazílie. Československá reprezentace vyhrála nejtěsnějším poměrem po dvouhodinovém boji. Dalším soupeřem bylo Polsko. Reprezentace Československa prohrávala již 2 : 0, ale nakonec zápas otočila a zvítězila 3 : 2 po velkém dramatu. Dále českoslovenští reprezentanti porazili hladce jak družstvo Japonska, tak i Jugoslávii. Následoval zápas s domácím Sovětským

---

²⁷ Židů, V. (2009) *Zlatá éra volejbalu*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 68.

svazem, který jasně českoslovenští reprezentanti prohráli. V dalším zápase zvítězili proti Maďarsku. Po vítězství nad Čínou, bylo jasné, že nemohou skončit hůře jak druzí.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

  SSSR	ČSSR - Bulharsko 3:1 (-14,12,6,10)
  ČSSR	- Mongolsko 3:1 (2,1,7)
  RUMUNSKO	- Izrael 3:0 (4,3,7)
4. Bulharsko	- Brazílie 3:2 (-9,7,11,-8,10)
5. Japonsko	- Polsko 3:2 (-14,-12,9,7,14)
6. Polsko	- Japonsko 3:0 (16,12,15)
7. Maďarsko	- Jugoslávie 3:1 (3,1,-5,9)
8. Jugoslávie	- SSSR 0:3 (-8,-13,-9)
9. ČLR	- Maďarsko 3:2 (-10,11,2,-7,2)
10. Brazílie	- ČLR 3:1 (10,5,-10,13)
11. NDR	- Rumunsko 1:3 (10,-11,-13,-12)
12. Nizozemí	
13. KLDR	
14. Itálie	
15. Izrael	
16. Albánie	
17. Mongolsko	
18. Finsko	
19. Rakousko	

Soupiska: reprezentace Československa

V. Šmídl, Z. Humhal, B. Golian, P. Kop, A. Kovařík, V. Kříž, P. Schenk, L. Toman, J. Stolařík, K. Paulus, J. Musil, J. Šrom. Trenér: J. Brož²⁸

²⁸ Židů, V. (2009) *Zlatá éra volejbalu*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 71.

4.13 Šesté mistrovství Evropy 1963 Bukurešť

Šesté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Rumunsku. Dějištěm bylo město Bukurešť. Turnaje se zúčastnilo 17 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných a jedné pětičlenné skupiny. Mistrem Evropy se stalo družstvo Rumunska. Na druhém místě se umístilo mužstvo Maďarska a třetí místo obsadilo družstvo Sovětského svazu. Reprezentace Československa se umístila až na 5 místě, což bylo historicky nejhorší umístění volejbalové reprezentace.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

		RUMUNSKO	ČSSR - Argentina	3:0 (7,8,6)
		MAĎARSKO	- Maďarsko	3:1 (9,-10,13,6)
		SSSR	- Polsko	3:1 (-13,10,10,13)
4.		Bulharsko	- Japonsko	3:0 (13,11,9)
5.		ČSSR	- Brazílie	3:0 (13,8,6)
6.		Polsko	- USA	3:0 (9,8,0)
7.		Jugoslávie	- Venezuela	3:0 (6,3,0)
8.		Francie	- SSSR	0:3 (-12,-10,-4)
9.		NDR	- Francie	3:0 (8,8,4)
10.		Itálie	- Rumunsko	3:2 (6,-11,12,-15,11)
11.		Turecko		
12.		Nizozemsko		
13.		Belgie		
14.		Finsko		
15.		NSR		
16.		Rakousko		
17.		Dánsko		

Soupiska: reprezentace Československa

B. Golian, Z. Humhal, P. Kop, A. Kovařík, J. Musil, K. Paulus, B. Perušič, P. Schenk, J. Stolařík, V. Šmídl, J. Šorm, L. Toman. Trenér: Josef Brož²⁹

4.14 Letní olympijské hry 1964 Tokio

Na letních Olympijských hrách v Japonsku byl poprvé v historii zařazen do programu her volejbal. Premiéry se zúčastnilo 10 mužských družstev. Turnaj se odehrál v jedné skupině systémem každý s každým. Zápasy se odehrávaly v tokijské hale Komazawa. Mužský turnaj vyhrál díky lepšímu poměru bodů Sovětský svaz. Následovalo Československo a na třetím místě se překvapivě umístilo domácí družstvo Japonska.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

  SSSR	ČSSR - Maďarsko	3:2 (10,-12,-13,9,10)
  ČSSR	- Bulharsko	3:2 (13,-13,11,-7,11)
  Japonsko	- Japonsko	3:1 (-9,13,12,13)
4. Rumunsko	- USA	3:0 (7,13,14)
5. Bulharsko	- SSSR	2:3 (-9,-8,5,10,-7)
6. Maďarsko	- Brazílie	3:0 (5,6,10)
7. Brazílie	- Rumunsko	3:1 (11,-7,12,12)
8. Nizozemsko	- Nizozemsko	3:1 (-10,10,9,6)
9. USA	- Korejská republika	3:0 (1,7,9)
10. Korea		

---

²⁹ Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 34.

Soupiska: reprezentace Československa

Milan Čuda, Josef Labuda, Pavel Schnek, Bohumil Golián, Josef Musil, Václav Šmídl, Zdeněk Humhal, Karel Paulus, Josef Šomr, Petr Kop, Boris Perušič, Ladislav Toman. Trenér: Josef Brož³⁰

4.15 Šesté mistrovství světa 1966 Praha

Šesté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 30. srpna – 11. září v Československu. Mistrovství se mělo zúčastnit 24 družstev, rozdělených do čtyř šestičlenných skupin. Po odřeknutí účasti Argentiny a KLCDR byly skupiny C a D pětičlenné. První dva týmy z každé skupiny postoupily do finále, kde se hrálo o titul mistra světa. Družstva na třetím a čtvrtém místě hrála ve skupině o 9. – 16. místo a týmy na pátém a šestém místě hrály ve skupině o 17. – 22. místo. Mistrem světa se stalo družstvo Československa. Na druhém místě se umístilo Rumunsko a třetí místo obsadil Sovětský svaz.

Po druhé v historii a dosud naposledy, pořádalo Československo mistrovství světa ve volejbale. Československý výběr v této době patří mezi špičku na světě. Po kongresu na Olympijských hrách v Tokiu byly mezinárodní federací FIVB stanoveny počty kvalifikačních míst pro jednotlivé kontinenty. Evropa dostala míst osm. Asie pět. Amerika čtyři a Afrika tři. Čtyřicet týmů doplňovaly tři celky z uplynulého mistrovství světa a pořadatel. Upravila se i pravidla. Poprvé se hrálo podle nového pravidla, které povolovalo přesah bloků, což se zákonitě projevilo ve hře.

Třicátého srpna 1966 se na čtyřech místech Československa zahájily souboje nejlepších reprezentačních týmů na světě - v Praze, v Nitře, v Českých Budějovicích a v Jihlavě. Volejbal v této době patřil mezi nejoblíbenější sporty. Zápasy většinou sledovaly zaplněné tribuny. Českoslovenští reprezentanti měli na úvod soupeře z Jugoslávie, kterého porazili. Následující den sehráli reprezentanti duel s Čínou. Prohrávali 2 : 0 na sety, ale nakonec se jim zápas podařilo otočit a zvítězit 3 : 2. Poté přišli na řadu relativně slabší protivníci, mezi které patřila Spolková republika Německo, Itálie a Dánsko. Po předchozích vítězstvích na řadu přišly finálové zápasy. První zápas odehráli proti SSSR, které v pětisetové bitvě porazili. Dále před reprezentací

---

³⁰ Bureš, K. & Žurman, O. (1965) *XVIII. olympijské hry - Tokio 1964*. Praha: Sportovní a turistické nakladatelství, s. 36- 38.

stojí Rumuni, Bulhaři, Poláci a NDR. Všechny tyto soupeře českoslovenští reprezentanti porážejí a přibližovali se zisku zlaté medaile. Českoslovenští reprezentanti se stávají mistry světa.³¹

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

		ČSSR	ČSSR - Jugoslávie 3:1 (8,-11,16,13)
		RUMUNSKO	- ČLR 3:2 (-11,-8,11,14,11)
		SSSR	- NSR 3:0 (3,1,5)
4.		NDR	- Itálie 3:0 (7,2,1)
5.		Japonsko	- Dánsko 3:0 (2,3,1)
6.		Polsko	- SSSR 3:2 (-14,12,9,-6,4)
7.		Bulharsko	- Rumunsko 3:1 (11,6,-12,8)
8.		Jugoslávie	- Bulharsko 3:0 (11,13,16)
9.		ČLR	- Polsko 3:1 (8,12,-14,8)
10.		Maďarsko	- NDR 3:1 (13,11,-4,8)
11.		USA	- Japonsko 2:3 (6,-9,1,-12,-10)
12.		Nizozemí	
13.		Brazílie	
14.		Belgie	
15.		Turecko	
16.		Itálie	
17.		Kuba	
18.		Francie	
19.		Finsko	
20.		NSR	
21.		Mongolsko	

³¹ Židů, V. (2009) *Zlatá éra volejbalu*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 76.

22. Dánsko

Soupiska: reprezentace Československa

V. Šmídl, B. Golian, P. Kop, B. Perušič, Vl. Petlák, P. Schenk, A. Mozr, J. Smolka, Z. Groessl, J. Labuda, D. Koudelka, J. Musil. Trenér: O. Kaplan³²

4.16 Sedmé mistrovství Evropy 1967 Istanbul

Sedmé mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Turecku. Dějištěm bylo město Istanbul. Turnaje se zúčastnilo 20 družstev, rozdělených do čtyř pětičlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo mužstvo Československa a třetí místo obsadilo družstvo Polska.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

  SSSR	ČSSR- Turecko 3:0 (4,7,5)
  ČSSR	- Izrael 3:0 (5,3,15)
  POLSKO	- Finsko 3:0 (4,1,1)
4. NDR	- Itálie 3:1 (8,2,-14,6)
5. Rumunsko	- Jugoslávie 3:0 (2,12,14)
6. Maďarsko	- Rumunsko 3:1 (15,-12,3,9)
7. Jugoslávie	- Polsko 3:2 (-7,14,-10,9,6,)
8. Itálie	- NDR 3:0 (13,8,11)
9. Bulharsko	- Maďarsko 3:2 (5,-6,5,-12,5)
10. Francie	- SSSR 2:3 (-7,-13,13,10,-10)
11. Izrael	
12. Belgie	
13. Albánie	
14. Turecko	

---

³² Židů, V. (2009) *Zlatá éra volejbalu*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 77.

15. Nizozemsko
16. Švédsko
17. Finsko
18. NSR
19. Rakousko
20. Řecko

Soupiska: reprezentace Československa

V. Šmídl, B. Golian, P. Kop, Vl. Petlák, P. Schenk, A. Mozt, J. Smolka, Z. Groessl, J. Labuda, D. Koudelka, J. Musil, J. Svoboda. Trenér: V. Matiašek³³

4.17 Letní olympijské hry 1968 Mexiko City

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 13. – 26. října v Mexiku. Utkání se hrála v hale Gimnasio Olimpico Juan de la Barrera. Zúčastnilo se ho deset mužských kolektivů. Hrál se v jedné skupině systémem každý s každým. Zlatou medaili vyhrál Sovětský svaz. Stříbrnou medaili vybojovalo Japonsko a bronz získala Československa socialistická republika.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

 SSSR	ČSSR - NDR	3:2 (12,-17,-16,11,9)
 Japonsko	- USA	3:1 (0,-10,7,7,)
 ČSSR	- Japonsko	3:2 (-2,-3,12,12,11)
4. NDR	- Brazílie	3:2 (12,10,-13,-13,9)
5. Polsko	- Mexiko	3:0 (10,3,8)
6. Bulharsko	- Bulharsko	3:2 (7,-10,9,-4,7)
7. USA	- Belgie	3:0 (0,4,12)

³³ Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 43.

8. Belgie - Polsko **1:3** (-5,-3,12,-13)
9. Brazílie - SSSR **0:3** (-7,-4,-8)
10. Mexiko

Soupiska: reprezentace Československa

Bohumil Golián, Josef Musil, František Sokol, Antonín Procházka, Lubomír Zajíček, Zdeněk Groessel, Petr Kop, Josef Smolka, Pavel Schenk, Jiří Svoboda, Vladimír Petlák, Drahomír Koudelka Trenér: V. Matiašek³⁴

4.18 Hráčské osobnosti 60. Let

Josef Musil (3. 7. 1932)

Josef Musil,

www.historie.volejbal-metodika.cz

„...Rodák z Kostelní Lhoty u Poděbrad s volejbalovými začátky v Sokole Vysočany, (přeborník dorostu ČSR 1948 a 1949), 178cm vysoký nahrávač Sokola Vysočany rep. ČKD Stalingrad, ÚDA Praha (mistr ČSR 1963 a 1954) a Slavie VŠ Praha (mistr ČSR 1956-1959 a ČSSR 1964). Člen RD mužů ČSR a ČSSR s účastí na MS 1952 v Moskvě (stříbro), ME 1955 v Bukurešti (zlato), MS v Paříži 1956 (zlato), ME 1958 v Praze (zlato), MS 1960 v Riu de Janeiru (stříbro), MS 1962 v Moskvě (stříbro), ME 1963 v Bukurešti (5. místo), OH 1964 v Tokiu (stříbro), MS 1966 v Praze (zlato), ME 1967 v Istanbulu (stříbro) a OH 1968 v Mexico City (bronz). V letech 1969 – 1970 hrající trenér Modeny, mistr Itálie 1970. Trenér žen Slavie Praha, mužů Faenzy a Loretta v italské A2. Zasloužilá mistr sportu, osobnost Síň slávy ČV, v roce 2001 vyhlášen ČVS nejlepším volejbalistou ČSSR 20. Století, v roce 2004 zařazen FIVB mezi osm nejlepších hráčů světa 20. Století a uveden do světové Volleyball Hall of Fame v Holyoke (USA). Držitel státních vyznamenání za vynikající práci a za zásluhy...“³⁵

³⁴ Sokol, J. (1974) *Olympijské hry novověku*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 98.

³⁵ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 84.

Václav Šmídl (18. 3. 1940)

Václav Šmídl,

www.cvf.cz/?clanek=6137

„...Pražský rodák s volejbalovými začátky ve Slavii VŠ Praha, 192cm vysoký smečář Slavie VŠ Praha (mistr ČSR 1957 – 1959), Dukly Kolín (mistr ČSSR 1960, 1961 a 1963) a VŠ Praha. Člen RD mužů ČSR a ČSSR s účastí na MS 1960 v Riu de Janeiru (stříbro), MS 1962 v Moskvě (stříbro), ME 1963 v Bukurešti (5. místo), OH 1964 v Tokiu (stříbro), MS 1966 v Praze (zlato) a ME 1967 v Istanbulu (stříbro). V letech 1981 – 1983 asistent trenéra RD mužů ČSSR s účastí na ME 1981 v Bulharsku (4. místo), MS 1982 v Argentině (9. místo) a ME 1983 v NDR (5. místo). Trenér juniorů Olympu Praha (přeborníků ČR 1995 a 1996), kadetek Olympu Praha (přebornic ČR 2001) a kadetek Slavie Praha. Zasloužilý mistr sportu, osobnost Síně slávy ČV...“³⁶

---

³⁶ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 84.

5. Historie československé volejbalové reprezentace v období 70-80 léta

Sedmdesátá a osmdesátá léta jsou pro Československou reprezentaci obdobím ústupu ze svých pozic a světové špičky. Na počátku sedmdesátých let se poprvé stal oficiálním volejbalovým míčem, pro nejvyšší československé soutěže, míč od domácího výrobce Gala-Premiér. Zavedení antének bylo velmi podstatné pro pravidla hry.

5.1 Sedmé mistrovství světa 1970 Sofia

Sedmé mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo v dnech od 20. září – 2. října v Bulharsku. Turnaje se zúčastnilo 24 družstev, rozdělených do čtyř šestičlenných skupin. První dva týmy z každé skupiny postoupily do finále, kde se hrálo o titul mistra světa. Družstva na třetím a čtvrtém místě hrály ve skupině o 9. – 16. místo. Týmy na pátém a šestém místě hrály ve skupině o 17. – 24. místo. Mistrem světa se stalo družstvo Německé demokratické republiky. Na druhém místě se umístilo Bulharsko a třetí místo obsadilo Japonsko. Čtvrté místo obsadili českoslovenští volejbalisté. Tomuto umístění částečně odpovídá generační obměna. Z reprezentace odešli hráči, jako např. Josef Musil a Bohuš Golián. V dosavadní historii mistrovství světa získali volejbalisté Československa dvě zlaté a čtyři stříbrné medaile. Na sedmém mistrovství světa byli poprvé českoslovenští reprezentanti bez medaile.

Na začátku turnaje to s Československou reprezentací vypadalo slibně. V základní skupině celkem hladce porazila všechny soupeře. Dalším soupeřem bylo velmi silné družstvo NDR, se kterým prohráli. Následovala prohra s Bulharskem a Japonskem. Myšlenka na získání medaile se začala pomalu rozplývat. Belgického soupeře Československá reprezentace poráží. Závěrečné utkání zvládla reprezentace tzv. „na jedničku“ a porazila tak SSSR. Výsledkem bylo čtvrté místo.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

NDR

ČSSR - Brazílie **3:1** (12,5,-14,4)

BULHARSKO

- Maďarsko **3:1** (-10,11,11,7)

		JAPONSKO	- Finsko	3:0 (11,3,10)
4.		ČSSR	- USA	3:0 (5,14,2)
5.		Polsko	- Polsko	3:2 (13,-16,-13,6,13)
6.		SSSR	- Rumunsko	3:2 (-7,-10,13,10,6)
7.		Rumunsko	- NDR	0:3 (-14,-4,-7)
8.		Belgie	- Bulharsko	1:3 (-12,-14,8,1-11)
9.		KLDR	- Japonsko	0:3 (-9,-5,-5)
10.		Jugoslávie	- Belgie	3:0 (6,2,7)
11.		Maďarsko	- SSSR	3:0 (8,8,13)
12.		Brazílie		
13.		Kuba		
14.		Nizozemí		
15.		Itálie		
16.		Mongolsko		
17.		Francie		
18.		USA		
19.		Izrael		
20.		Finsko		
21.		Iran		
22.		Tunisko		
23.		Venezuela		
24.		Guinea		

Soupiska: reprezentace Československa

VI. Petlák, M. Vápenka, L. Zajíček, J. Stančo, P. Pavlík, L. Němec, J. Penc, M. Řezníček, J. Tomáš, P. Schenk, Z. Groessler, D. Koudelka. Trenér: K. Láznicka, Zd. Malý³⁷

---

³⁷ Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 51.

5.2 Osmé mistrovství Evropy 1971 Milán

Osmé mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Itálii. Dějištěm bylo město Milán. Turnaje se zúčastnilo 14 družstev, rozdělených do dvou čtyřčlenných a dvou tříčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo mužstvo Československa a třetí místo obsadilo družstvo Rumunska.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

  SSSR	ČSSR - Skotsko 3:0 (0,6,2)
  ČSSR	- Izrael 3:0 (5,12,0)
  RUMUNSKO	- Turecko 3:0 (6,9,7)
4. NDR	- NDR 3:0 (11,9,9)
5. Maďarsko	- Maďarsko 3:0 (8,6,8)
6. Polsko	- Rumunsko 0:3 (-13,-14,-5)
7. Bulharsko	- Polsko 3:2 (-7,6,-14,9,8)
8. Itálie	- SSSR 3:0 (10,11,4)
9. Nizozemsko	
10. Belgie	
...	...
14. Francie	

Soupiska: reprezentace Československa

Z. Groessl, D. Koudelka, M. Nekola, L. Němec, P. Pavlík, Vl. Petlák, Št. Pipa, P. Schenk, J. Stančo, J. Tomáš, J. Tomáš, M. Vápenka, L. Zajíček. Trenéři: Karel Láznička a Zdeněk Malý³⁸

---

³⁸ Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 56.

5.3 Letní olympijské hry 1972 Mnichov

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 26. srpna – 11. září v Německu. Dějištěm bylo město Mnichov. Turnaje se zúčastnilo dvanáct mužských kolektivů, rozdělených do tří skupin po čtyřech týmech. Japonskému družstvu se podařilo získat zlaté medaile. Stříbrnou medaili získala Německá demokratická republika a bronz vybojoval Sovětský svaz. Československá reprezentace se umístila na šestém místě.

Konečné pořadí:

-   **JAPONSKO**
-   **NDR**
-   **SSSR**
- 4. Bulharsko
- 5. Rumunsko
- 6. Československo
- 7. Korea
- 8. Brazílie
- 9. Polsko
- 10. Kuba
- 11. SRN
- 12. Tunisko

Soupiska: reprezentace Československa

Vl. Petlák, J. Stančo, Chrupa, Vondrka, Lenert, Pipa, J. Tomáš, Kapera, Nekola, Stehno, Špišser, D. Koudelka. Trenér: Petr Kop³⁹

---

³⁹ Procházka, K. (1984) *Olympijské hry od Atén 1896 po Moskvu 1980*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 267.

5.4 Osmé mistrovství světa 1974 Mexico City

Osmé mistrovství světa ve volejbale mužů se uskutečnilo ve dnech od 11. – 26. října v Mexiku. Turnaje se zúčastnilo 24 družstev, rozdělených do šesti čtyřčlenných skupin. První dva týmy z každé skupiny postoupily do tří finálových skupin, ve kterých bojovaly o medaile. Družstva, která skončila ve čtvrtfinále na třetím a čtvrtém místě, hrála ve skupině o 7. – 12. místo. Týmy, které skončily v základní skupině na třetím a čtvrtém místě, hrály o 13. – 24. místo. Mistrem světa se stalo družstvo Polska. Na druhém místě se umístil Sovětský svaz a třetí místo obsadilo Japonsko. Páté místo obsadili českoslovenští volejbalisté.

Československá reprezentace usilovala o návrat na medailové pozice. Umístění na prvních třech příčkách zajišťovalo reprezentantům automatický postup na OH Montreal 1976.

První zápas odehrála a zvítězila Československá reprezentace nad soupeřem z Portorika. I v následujícím zápase nad Jižní Koreou Československá reprezentace vítězí. Další soupeř bylo Rumunsko, se kterým po pětisetové bitvě nakonec vítězí Československo. V semifinále čekal Československé hráče jako první soupeř, celek SSSR. Po kvalitním výkonu českoslovenští reprezentanti nad SSSR vyhráli 3 : 0. Dále českoslovenští reprezentanti porazili Kubu i Brazílii. Vše nasvědčovalo tomu, že se návrat na medailová místa uskuteční. Po dvou prohraných zápasech s NDR a Polskem se medailové ambice rozplynuly. Českoslovenští reprezentanti poté porazili Rumunsko. V závěru šampionátu prohráli s Japonskem i se Sovětským svazem a umístili se na konečném pátém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

  POLSKO	ČSSR - Portoriko 3:0 (3,6,5)
  SSSR	- Jižní Korea 3:0 (10,7,7)
  JAPONSKO	- Rumunsko 3:2 (15,-9,13,-12,9)
4. NDR	- SSSR 3:0 (7,11,7)
5. ČSSR	- Kuba 3:2 (-9,7,-9,10,5)
6. Rumunsko	- Brazílie 3:0 (8,12,14)

7.		Bulharsko	- NDR	2:3 (14,-10,-10,11,-7)
8.		Kuba	- Polsko	2:3 (13,14,-6,-10,-5)
9.		Mexiko	- Rumunsko	3:1 (-16,5,13,4)
10.		Brazílie	- Japonsko	1:3 (-10,11,-10,-15)
11.		Belgie	- SSSR	0:3 (-16,-12,-5)
12.		Nizozemí		
13.		Jižní Korea		
14.		USA		
15.		ČLR		
16.		Francie		
17.		Egypt		
18.		Tunisko		
19.		Itálie		
20.		Kanada		
21.		Venezuela		
22.		Dominikánská republika		
23.		Puerto Rico		
24.		Panama		

Soupiska: reprezentace Československa

Vl. Petlák, J. Stančo, Chrpa, Vondrka, Lenert, Pipa, J. Tomáš, Kapera, Nekola, Stehno, Špisser, D. Koudelka. Trenér: Petr Kop⁴⁰

5.5 Deváté mistrovství Evropy 1975 Bělehrad

Deváté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Jugoslávii. Dějištěm bylo město Bělehrad. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se

---

⁴⁰ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 39.

umístilo mužstvo Polska a třetí místo obsadilo družstvo Jugoslávie. Československá reprezentace se umístila na šestém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

  SSSR	ČSSR - Belgie	3:0 (8,10,7)
  POLSKO	- Rumunsko	3:2 (4,-11,-11,11,13)
  JUGOSLÁVIE	- Nizozemsko	3:0 (4,7,0)
4. Rumunsko	- Bulharsko	0:3 (-12,-8,-7)
5. Bulharsko	- Jugoslávie	2:3 (-6,11,12,-9,-13)
6. ČSSR	- Polsko	1:3 (-8,-6,11,-8)
7. NDR	- SSSR	0:3 (-8,-13,-3)
8. Francie		
9. Nizozemsko		
10. Itálie		
11. Maďarsko		
12. Belgie		

Soupiska: reprezentace Československa

VI. Petlák, Jeřábek, J. Stančo, Chrupa, Vondrka, Lenert, Pipa, Mikunda, J. Tomáš, Kapera, Nekola, Svoboda, Št. Pipa, P. Řeřábek, Šlambor. Trenéři: Petr Kop a Evžen Krob ⁴¹

5.6 Letní olympijské hry 1976 Montreal

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 17. července – 1. srpna 1976 v Kanadě. Dějištěm bylo město Montreal. Turnaje se zúčastnilo deset mužských kolektivů, rozdělených do dvou skupin po pěti týmech. Zlatou medaile obsadilo družstvo Polska. Stříbrnou medaili získal Sovětský svaz a bronz obsadila Kuba. Československá reprezentace se umístila na pátém místě.

---

⁴¹ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 42.

Ve finále turnaje se polští volejbalisté střetli s družstvem Ruska, které při cestě do finále ani jednou neprohrálo. Potvrdilo tak statut nejlepšího družstva světa.

Konečné pořadí:

-   **Polsko**
-   **SSSR**
-   **Kuba**
- 4. **JAPONSKO**
- 5. Československo
- 6. Korea
- 7. Brazílie
- 8. Itálie
- 9. Kanada
- 10. Egypt

Soupiska: reprezentace Československa

Miroslav Nekola, Jaroslav Penc, Štefan Pipa, Vladimír Petlák, Josef Mikunda, Jaroslav Stančo, Vlastimil Lenert, Jaroslav Tomáš, Milan Štambor, Pavel Řeřábek, Josef Vondrka, Drahomír Koudelka. Trenéři: Petr Kop a Evžen Krob⁴²

5.7 Desáté mistrovství Evropy 1977 Helsinky

Desáté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo ve Finsku. Dějištěm bylo město Helsinky. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo mužstvo Polska a třetí místo obsadilo družstvo Rumunska. Československá reprezentace se umístila až na šestém místě.

---

⁴² Procházka, K. (1984) *Olympijské hry od Atén 1896 po Moskvu 1980*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 311.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

		SSSR	ČSSR - NDR	3:1 (10,-4,14,6)
		POLSKO	- Nizozemsko	3:1 (13,3,-14,7)
		RUMUNSKO	- Bulharsko	3:2 (14,-12,-11,16,13)
4.		Maďarsko	- SSSR	1:3 (13,-6,-14,-5)
5.		Bulharsko	- Polsko	1:3 (12,-7,-5,-3)
6.		ČSSR	- Jugoslávie	3:0 (5,14,14)
7.		Jugoslávie	- Bulharsko	0:3 (-13,-5,-14)
8.		Itálie		
9.		NDR		
10.		Francie		
11.		Finsko		
12.		Nizozemsko		

Soupiska: **reprezentace Československa**

Cifra, Jeřábek, Novotný, Št. Pipa, Igor Prieložný, Šmíd, Pavel Řeřábek, Sirvoň, Sýkora, Šlambor, Tomáš, Vondrka. Trenéři: Petr Kop a J. Stolařík⁴³

5.8 Deváté mistrovství světa 1978 Řím

Deváté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo v dnech od 20. září – 1. října v Itálii. Turnaje se zúčastnilo 24 mužstev, rozdělených do šesti čtyřčlenných skupin, z nichž první dva týmy postoupily do dvou čtvrtfinálových skupin. Družstva, která skončila ve čtvrt finále na prvním a druhém místě, postoupila do semifinále. Družstva na třetím a čtvrtém místě hrála o 5. – 8. místo. Družstva na pátém a šestém místě hrála o 9. – 12. místo. Týmy, které skončily v základní skupině na třetím a čtvrtém místě, hrály o 13. – 24. místo. Mistrem světa se stal Sovětský svaz. Na druhém místě se umístila Itálie a třetí místo obsadila Kuba. Páté místo obsadili českoslovenští volejbalisté

---

⁴³ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 45.

Konečné pořadí:

-   **SSSR**
-   **ITÁLIE**
-   **KUBA**
- 4. Jižní Korea
- 5. **ČSSR**
- 6. Brazílie
- 7. ČLR
- 8. Polsko
- 9. NDR
- 10. Bulharsko
- 11. Japonsko
- 12. Mexiko
- 13. Rumunsko
- 14. Maďarsko
- 15. Francie
- 16. Nizozemí
- 17. Finsko
- 18. Belgie
- 19. USA
- 20. Kanada
- 21. Venezuela
- 22. Argentina
- 23. Egypt
- 24. Tunisko

Výsledky utkání ČSSR:

- ČSSR - Jižní Korea 2:3** (-7,8,-12,12,-5)
- USA **3:0** (5,10,12)
  - Rumunsko **3:2** (11,12,-14,-8,3)
  - Kuba **2:3** (-8,7,-3,13,-10)
  - Polsko **1:3** (-9,3,-10,-10)
  - Japonsko **3:0** (10,5,15)
  - Mexiko **3:0** (4,13,2)
  - ČLR **3:1** (-14,7,5,12)
  - Brazílie **3:2** (-5,14,-4,11,6)

Soupiska: reprezentace Československa

J. Stančo, Vondrka, D. Prieložný, Valach, Sirvoň, Lébl, J. Tomáš, Novotný, Repák, Šlambor, P. Řeřábek, Šmíd. Trenér: Petr Kop⁴⁴

5.9 Jedenácté mistrovství Evropy 1979 Paříž

Jedenácté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo ve Francii. Dějištěm bylo město Paříž. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo mužstvo Polska a třetí místo obsadilo družstvo Jugoslávie. Československá reprezentace se umístila na šestém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

  SSSR	ČSSR - Francie 2:3 (12,-14,5,-5,-13)
  POLSKO	- Rumunsko 3:1 (14,11,-12,5)
  JUGOSLÁVIE	- NDR 3:1 (-14,7,6,4)
4. Francie	- Jugoslávie 1:3 (-10,7,-7,-13)
5. Itálie	- Polsko 0:3 (-11,-5,-9)
6. ČSSR	- SSSR 0:3 (-13,-7,-5)
7. Rumunsko	- Itálie 0:3 (-6,-12,-11)
8. Maďarsko	
9. NDR	
10. Bulharsko	
11. Belgie	
12. Řecko	

Soupiska: reprezentace Československa

Halanda, Josef Novotný, Vladimír Petlák, Igor Prieložný, Pavel Řeřábek, Sivoň, Šlambor, Šmíd, Tomáš, Valach, J. Vojík, Vondrka. Trenér: Petr Kop⁴⁵

⁴⁴ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 48.

⁴⁵ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 50.

5.10 Letní olympijské hry 1980 Moskva

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 19. července – 3. srpna 1980 v Sovětském svazu. Dějištěm bylo město Moskva. Turnaje se zúčastnilo deset mužských kolektivů, rozdělených do dvou skupin po pěti týmech. Zlaté medaile získal Sovětský svaz, stříbrnou medaili získalo Bulharsko a bronz obsadilo Rumunsko. Československá reprezentace se umístila až na osmém místě.

Konečné pořadí:

-   **SSSR**
-   **Bulharsko**
-   **Rumunsko**
- 4. Polsko
- 5. Brazílie
- 6. Jugoslávie
- 7. Kuba
- 8. **ČSSR**
- 9. Itálie
- 10. Libye

Soupiska: **reprezentace Československa**

Halanda, Josef Novotný, Vladimír Petlák, Igor Prieložný, Pavel Řeřábek, Sivoň, Šlambor, Šmíd, Tomáš, Valach, J. Vojík, Vondrka. Trenér: Petr Kop⁴⁶

---

⁴⁶ Procházka, K. (1984) *Olympijské hry od Atén 1896 po Moskvu 1980*. Praha: nakladatelství Olympia, s. 356.

5.11 Hráčské osobnosti 70. Let

Ing. Vladimír Petlák (21. 2. 1946 – 2. 2. 1999)

Vladimír Petlák,

www.cvf.cz/?clanek=7572

„...Rodák z Kuřimi u Brna s volejbalovými začátky ve Spartaku Brno ZJŠ (přeborník dorostu ČSSR 1964 a 1965), 196cm vysoký smečář Spartaku Brno ZJŠ, resp. Zbrojovky Zetoru Brno (mistr ČSSR z let 1965, 1967, 1969 – 1971 a 1974, čtyřnásobný finalista a vítěz PMEZ 1968 a 1972), Dukly Liberec (mistr ČSSR 1973) a Chemičky Ústí n. L. (hrající trenér). Člen RD mužů ČSSR s účastí na MS 1966 (zlato), ME 1967 v Turecku (stříbro), OH 1968 v Mexico City (bronz), MS 1970 v Bulharsku (4. místo), ME 1971 v Itálii (stříbro), OH 1972 v Mnichově (6. místo), MS 1974 v Mexiku (5. místo), ME 1975 v Jugoslávii (6. místo), OH 1976 v Montrealu (5. místo) a ME 1979 ve Francii (6. místo). Zasloužilý mistr sportu, Nejlepší volejbalista ČSSR 1972 – 1974 a 1979, osobnost Síň slávy ČV...“⁴⁷

Jaroslav Tomáš (10. 2. 1949)

Jaroslav Tomáš,

www.cvf.cz/?clanek=4567

„...Rodák z Kelče u Vsetína s volejbalovými začátky v TJ Kelč, 190cm vysoký smečář VŽKG Ostrava (mistr ČSSR 1968), Dukly Liberec (mistr ČSSR 1973, 1975, 1976 a 1980, vítěz PMEZ 1976 a třetí 1984) a italských celků (A1) Kutiba Falconara (nejlepší volejbalista Itálie 1984), Firenze a Belugna beluno. Juniorský reprezentant ČSSR (1968 až 1969), v letech 1969 – 1979 člen RD mužů ČSSR s účastí na MS 1966 v ČSSR (zlato), ME 1967 v Turecku (stříbro), OH 1968 v Mexico City (bronz), MS 1970 v Bulharsku (4. místo), ME 1971 v Itálii (stříbro), OH 1972 v Mnichově (6. místo), MS 1974 v Mexiku (5. místo), ME 1975 v Jugoslávii (6. místo), OH 1976 v Montrealu (5. místo), ME 1977 ve Finsku (6. místo), MS 1978 v Itálii (5. místo) a ME 1979 ve Francii (6. místo). Trenér dorostenců a mužů Dukly Liberec, juniorů italské Mantovy a mužů Verony (A2), Aera Odolena Voda, Vítkovic, Danzas – DHL Ostrava

⁴⁷ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 86.

(mistr ČR 2006) a Havířova. Asistent trenéra mužů ČR na ME 1991 v Německu (9. – 12. místo), trenér juniorů ČR. Zasloužilý mistr sportu, Nejlepší volejbalista 1975 – 1977, osobnost Síně slávy ČV...“⁴⁸

5.12 Dvanácté mistrovství Evropy 1981 Varna

Dvanácté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Bulharsku. Dějištěm bylo město Varna. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo mužstvo Polska a třetí místo obsadila reprezentace Bulharska. Československá reprezentace se umístila na nepopulárním čtvrtém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

		SSSR	ČSSR - Itálie	3:0 (7,11,14)
		POLSKO	- Polsko	1:3 (-10,11,-8,-8)
		BULHARSKO	- Španělsko	3:1 (8,9,-9,1)
4.		ČSSR	- Bulharsko	1:3 (-10,-10,10,-14)
5.		Rumunsko	- SSSR	2:3 (13,12,-4,-13,-10)
6.		NDR	- Rumunsko	3:2 (-10,8,-3,15,-13)
7.		Itálie	- NDR	3:2 (-13,7,-9,10,12)
8.		Francie		
9.		Finsko		
10.		Jugoslávie		
11.		NSR		
12.		Španělsko		

Soupiska: **reprezentace Československa**

M. Černoušek, Hampacher, J. Novotný, Pavlas, M. Pavlík, Igor Prieložný, Repák, P. Řeřábek, T. Sýkora, Šmíd, J. Vojík. Trenéři: Melíšek a Šmídl⁴⁹

⁴⁸ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 86.

⁴⁹ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 52.

5.13 Desáté mistrovství světa 1982 Buenos Aires

Desáté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 1. října – 15. října v Argentině. Turnaje se zúčastnilo 24 mužstev, rozdělených do šesti čtyřčlenných skupin. První dva týmy postoupily do dvou čtvrtfinálových skupin. Družstva, která skončila ve čtvrt finále na prvním a druhém místě, postoupila do semifinále. Družstva na třetím a čtvrtém místě hrála o 5. – 8. místo. Družstva na pátém a šestém místě hrála o 9. – 12. místo. Týmy, které skončily v základní skupině na třetím a čtvrtém místě, hrály o 13. – 24. místo. Mistrem světa stal Sovětský svaz. Na druhém místě se umístila Brazílie a třetí místo obsadila Argentina. Československá reprezentace obsadila až deváté místo.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

		SSSR
		BRAZÍLIE
		ARGENTINA
4.		Japonsko
5.		Bulharsko
6.		Polsko
7.		ČLR
8.		Jižní Korea
9.		ČSSR
10.		Kuba
11.		Kanada
12.		NDR
13.		USA
14.		Itálie
15.		Rumunsko
16.		Francie
17.		Finsko
18.		Mexiko
19.		Venezuela
20.		Irák
21.		Tunisko
22.		Austrálie
23.		Chile
24.		Libye

ČSSR - Irák	3:0 (6,3,7)
- Libye	3:0 (0,2,3)
- Brazílie	3:1 (12,14,-11,8)
- Bulharsko	2:3 (13,12,-6,-12,-9)
- SSSR	1:3 (10,-12,-6,-4)
- Polsko	0:3 (-8,-5,-16)
- Kanada	3:0 (14,14,6)
- Kuba	3:0 (11,2,13)

Soupiska: reprezentace Československa

D. Prieložný, Pavlík, M. Černoušek, Sýkora, Krejčí, Hampacher, Kaláb, Kopecký, Pitner, Novotný, Repák, Řeřábek. Trenéři: Melíšek a Šmídl⁵⁰

5.14 Třinácté mistrovství Evropy 1983 Berlín

Třinácté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Německé demokratické republice. Dějištěm bylo město Berlín. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo mužstvo Polska a třetí místo obsadila reprezentace Bulharska. Československá reprezentace se umístila na pátém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

		SSSR	ČSSR - Finsko	3:0 (12,9,11)
		POLSKO	- Nizozemsko	3:2 (8,8,-15,-6,8)
		BULHARSKO	- SSSR	0:3 (-9,-7,-10)
4.		Itálie	- Itálie	2:3 (11,13,-15,-12,-12)
5.		ČSSR	- Polsko	0:3 (-10,-9,-10)
6.		NDR	- NDR	3:0 (13,13,6)
7.		Finsko	- Bulharsko	0:3 (-14,-3,-13)
8.		Rumunsko		
9.		Řecko		
10.		Nizozemsko		
11.		Maďarsko		
12.		Francie		

Soupiska: reprezentace Československa

M. Černoušek, Hampacher, Chrtianský, Jakubiček, Kaláb, Krebs, Mikyska, Novotný, I. Prieložný, P. Řeřábek, Strumienský, Voplatek. Trenéři: Melíšek a Šmídl⁵¹

⁵⁰ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 54.

⁵¹ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 56.

5.15 Letní olympijské hry 1984 Los Angeles

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 28. července – 12. srpna 1984 ve Spojených státech amerických. Dějištěm bylo město Los Angeles. Turnaje se zúčastnilo deset mužských kolektivů, rozdělených do dvou skupin po pěti týmech. Zlaté medaile získaly Spojené státy americké, stříbrnou medaili získala Brazílie a bronz obsadila Itálie. Československá reprezentace se turnaje nezúčastnila stejně jako Sovětský svaz, Kuba a ostatní státy Východní Evropy. Uváděným důvodem neúčasti bylo údajné „...nedostatečné zajištění bezpečnosti a nerespektování důstojnosti sportovců. Pravou příčinou byla odveta za bojkot předchozích OH v Moskvě, kam na výzvu USA nepřijelo 65 zemí na protest proti invazi Sovětského svazu do Afghánistánu...“⁵²

Konečné pořadí:

- **USA**
- **BRAZÍLIE**
- **Itálie**
- 4. Kanada
- 5. Jižní Korea
- 6. ARGENTINA
- 7. Čína
- 8. Japonsko
- 9. Tunisko
- 10. Egypt⁵³

5.16 Čtrnácté mistrovství Evropy 1985 Amsterdam

Čtrnácté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Nizozemsku. Dějištěm bylo město Amsterdam. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo družstvo Československa a třetí místo obsadila reprezentace Francie.

---

⁵² http://cs.wikipedia.org/wiki/Letn%C3%AD_olympijsk%C3%A9_hry_1984

⁵³Gifford, C. (2004) *Olypijské hry od Atén 1896 k Aténám 2004*. Praha: nakladatelství King Fischerpublikations PLC, s. 56.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

		SSSR
		ČSSR
		FRANCIE
4.		Polsko
5.		Bulharsko
6.		Itálie
7.		Řecko
8.		Rumunsko
9.		Švédsko
10.		Nizozemsko
11.		Jugoslávie
12.		Španělsko

ČSSR - Španělsko 3:0 (9,7,7)
- Polsko 3:1 (-12,13,9,10)
- Rumunsko 3:1 (8,-10,12,2)
- SSSR 0:3 (-8,-10,-14)
- Francie 3:1 (14,16,-15,14)
- Bulharsko 3:0 (7,6,3)
- Itálie 3:1 (11,-15,11,11)

Soupiska: **reprezentace Československa**

P. Barborka, Bláha, M. Černoušek, Chrtiámský, Jamka, Kaláb, Krejčí, Mikyska, J. Novotný, I. Prieložný, Strumienský, Šmíd. Trenér: Karel Láznička⁵⁴

5.17 Jedenácté mistrovství světa 1986 Paříž

Jedenácté mistrovství světa ve volejbalu mužů proběhlo v dnech od 25. září – 5. října ve Francii. Turnaje se zúčastnilo 16 družstev, rozdělených do čtyř čtyřčlenných skupin, z nichž první tři týmy ze základní skupiny postoupily do dvou čtvrtfinálových skupin. Družstva, která skončila ve čtvrtfinále na prvním a druhém místě, postoupila do semifinále. Družstva na třetím a čtvrtém místě hrála o 5. – 8. místo. Týmy, které skončily na pátém a šestém místě, hrály o 9. – 12. místo. Družstva, která skončila v základní skupině na čtvrtém místě, hrála o 13. – 16. místo. Mistrem světa se staly Spojené státy americké. Na druhém místě se umístil Sovětský svaz a třetí místo obsadilo Bulharsko. Československá reprezentace obsadila až osmé místo

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

		USA
---	---	------------

ČSSR - Bulharsko 0:3 (-12,-15,-11)
---

⁵⁴ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 58.

		SSSR	- Egypt	3:0 (5,10,7)
		BULHARSKO	- Brazílie	0:3 (-12,-14,-5)
4.		Brazílie	- Francie	0:3 (-10,-13,-6)
5.		Kuba	- ČLR	3:0 (9,10,15)
6.		Francie	- Itálie	3:0 (8,8,4)
7.		Argentina	- Kuba	1:3 (-15,-7,14,-8)
8.		ČSSR	- Argentina	0:3 (-11,-10,-6)
9.		Polsko		
10.		Japonsko		
11.		Itálie		
12.		ČLR		
13.		Řecko		
14.		Egypt		
15.		Tchajwan		
16.		Venezuela		

Soupiska: reprezentace Československa

M. Černoušek, Krejčí, Rybníček, Barborka, Rajský, Kaláb, Novotný, H. Jamka, Šomek, Mikyska, Chrtinský, Šmíd. Trenéři: K. Láznička a M. Nekola⁵⁵

5.18 Patnácté mistrovství Evropy 1987 Gand

Patnácté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Belgii. Dějištěm bylo město Gand. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo družstvo Francie a třetí místo obsadila reprezentace Řecka. Československá reprezentace obsadila šesté místo.

⁵⁵ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 59.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSSR:

  SSSR	ČSSR - Řecko 2:3 (13,-8,-6,4,-5)
  FRANCIE	- Švédsko 2:3 (-14,5,7,-6,-11)
  ŘECKO	- Bulharsko 3:1 (-5,11,16,11)
4. Švédsko	- Belgie 3:2 (12,-4,-7,6,12)
5. Nizozemsko	- Španělsko 3:0 (5,5,12)
6. ČSSR	- Jugoslávie 3:2 (11,-10,4,-4,13)
7. Belgie	- Nizozemí 0:3 (-15,-12,-10)
8. Jugoslávie	
9. Itálie	
10. Rumunsko	
11. Bulharsko	
12. Španělsko	

Soupiska: reprezentace Československa

P. Barborka, Bláha, M. Černoušek, Chrianský, Kaláb, Mikyska, J. Novotný, Rajský, J. Smolka, Šomek, Vajner, Zedník. Trenéři: Karel Láznička a Miroslav Nekola⁵⁶

5.19 Letní olympijské hry 1988 Soul

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 17. září – 2. října 1988 v Jižní Korei. Dějištěm bylo město Soul. Turnaje se zúčastnilo dvanáct mužských kolektivů, rozdělených do třech skupin po čtyřech týmech. Zlaté medaile získaly Spojené státy americké, stříbrnou medaili získal Sovětský svaz a bronz obdržela Argentina. Československá reprezentace se na turnaj nekvalifikovala.

---

⁵⁶ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 60.

Konečné pořadí:

-   **USA**
-   **SSSR**
-   **ARGENTINA**
- 4. Brazílie
- 5. Nizozemí
- 6. Bulharsko
- 7. Švédsko
- 8. Francie
- 9. Itálie
- 10. Japonsko
- 11. Korea
- 12. Tunisko⁵⁷

5.20 Šestnácté mistrovství Evropy 1989 Stockholm

Šestnácté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo ve Švédsku. Dějištěm bylo město Stockholm. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Itálie. Na druhém místě se umístilo družstvo Švédska a třetí místo obsadila reprezentace Nizozemska. Československá reprezentace se mistrovství Evropy 1989 neúčastnila.

Konečné pořadí:

-   **ITÁLIE**
-   **ŠVÉDSKO**
-   **NIZOZEMSKO**
- 4. SSSR
- 5. Francie
- 6. Bulharsko
- 7. Polsko

---

⁵⁷ Gifford, C. (2004) *Olympijské hry od Atén 1896 k Aténám 2004*. Praha: nakladatelství King Fischerpublikations PLC, s. 61.

8. Jugoslávie
9. NDR
10. Řecko
11. NSR
12. Rumunsko⁵⁸

5.21 Hráčské osobnosti 80. let

Josef Novotný (29. 3. 1956)

„...Rodák z Hradce Králové s volejbalovými začátky v TJ Malšovice, 193cm vysoký smečář dorostenců Slávie Hradec Králové (přeborník ČSSR 1973) a mužů

VŽKG Ostrava, ČH Bratislava (mistr ČSSR 1978, 1979 a 1981, vítěz PMEZ 1979 a 2. místo 1980, vítěz PVP 1981), RH Praha (mistr ČSSR 1984 – 1986, dvě 4. místa v PMEZ 1985 a 1986), ital. Risveglio Cervia (A2), německého SC Charlottenburg Berlín a TUS Kristel v 1. Bundeslize a švýcarského TV Amriswil. Juniorský reprezentant ČSSR s účastí na MEJ 1975 v NSR (2. místo), člen RD mužů ČSSR s účastí na ME 1977 ve Finsku (6. místo), MS 1978 v Itálii (9.

Josef Novotný, místo), ME 1979 ve Francii (6. místo), OH 1980 v Moskvě (8. místo), ME 1981 v Bulharsku (4. místo), MS 1982 v Argentině (9. místo), ME 1983 v NDR (5. místo), ME 1985 v Nizozemsku (stříbro), Světovém poháru 1985 v Japonsku (3. místo), ME 1986 ve Francii (8. místo) a ME 1987 v Belgii (6. místo). Trenér ligových družstev mužů a žen ve Švýcarsku, mužů ČZU Praha a žen Nového Města a Senice na Slovensku. Zasloužilý mistr sportu, Nejlepší volejbalista ČSSR 1987, 1979, 1983 a 1984, osobnost Síně slávy ČV...“⁵⁹

⁵⁸ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 60.

⁵⁹ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 88.

Ing. Zdeněk Kaláb (9. 2. 1961)

„...Zlínský rodák s volejbalovými začátky v Karbo Benátky n. Jiz., 203cm vysoký smečář dorostenců VŠ Praha (přeborník ČSSR 1980) a mužů VŠ Praha, RH Praha

Zdeněk Kaláb,

www.cvf.cz/?clanek=7524

(mistr ČSSR 1986), Aera Odolena Voda (mistr ČSSR 1987 a 1988), italských celků Citta di Castello (A2), Mantovy (A1), Verony (A2) a Torina (A2), zpět Aero Odolena Voda (3. místo v Poháru CEV 1997), VSC Fatra Zlín (mistr ČR 1999), Karbo Benátky. Juniorský reprezentant ČSSR s účastí na MEJ 1979 v Portugalsku (4. místo), člen RD mužů ČSSR s účastí na ME 1981 v Bulharsku (4. místo), MS 1982 v Argentině (9. místo), ME 1983 v NDR (5. místo), ME 1985 v Nizozemsku (stříbro), Světovém poháru 1985 v Japonsku (3. místo), MS 1986 ve Francii (8. místo), ME 1987 v Belgii (6. místo), MS 1990 v Brazílii (9. místo) a ME 1991 v NSR (9. – 12. místo). Mistr sportu, Nejlepší volejbalista ČSSR 1985 – 1987, osobnost Síň slávy ČV...“⁶⁰

---

⁶⁰ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 88.

6. Historie české volejbalové reprezentace v období r. 1990 – r. 2011

Česká volejbalová reprezentace po roce 1990. Nejpodstatnější změnou bylo otevření státní hranice a odchod kvalitních hráčů do zahraničních angažmá. Tím nastal výkonnostní propad české extraligy. Nastala změna i v chápání světových šampionátů. ČVS vypsalo vysokou prémii za umístění na MS 1990 v Brazílii. Za vyhranný šampionát obdrží milion korun. Češi se umístili až na devátém neprémiovém místě. Podstatná byla úprava pravidel, především skončilo obvyklé počítání na ztráty a nastala doba tie-breaku.

6.1 Dvanácté mistrovství světa 1990 Rio de Janeiro

Dvanácté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 18. října – 28. října v Brazílii. Turnaje se zúčastnilo 16 družstev, rozdělených do čtyř čtyřčlenných skupin. První tři týmy ze základní skupiny postoupily do dvou čtvrtfinálových skupin. Družstva, která skončila ve čtvrtfinále na prvním a druhém místě, postoupila do semifinále. Družstva na třetím a čtvrtém místě hrála o 5. – 8. místo. Týmy, které skončily na pátém a šestém místě, hrály o 9. – 12. místo. Družstva, která skončila v základní skupině na čtvrtém místě, hrála o 13. – 16. místo. Mistrem světa se stala Itálie. Na druhém místě se umístila Kuba a třetí místo obsadil Sovětský svaz. Československá reprezentace obsadila deváté místo.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSFR:

  ITÁLIE	ČSFR - Brazílie 0:3 (-7,-7,-9)
  KUBA	- Švédsko 2:3 (12,-9,11,-4,-13)
  SSSR	- Jižní Korea 3:2 (11,-4,11,-14,11)
4. Brazílie	- Itálie 0:3 (-6,-14,-5)
5. Bulharsko	- Kanada 3:2 (4,11,-5,-5,10)
6. Argentina	- Švédsko 3:0 (9,4,7)
7. Nizozemí	

8. Francie
9. ČSFR
10. Švédsko
11. Japonsko
12. Kanada
13. USA
14. Jižní Korea
15. Kamerun
16. Venezuela

Soupiska: **reprezentace Československa**

Barborka, M. Galis, Smolka, Macek, Džavoronok, Kaláb, Mikyska, Chrtianský, Palínek, Skalníčka, Stejskal, Goga. Trenéři: Matějka a Pommer⁶¹

6.2 Sedmnácté mistrovství Evropy 1991 Berlín

Sedmnácté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Německu. Dějištěm bylo město Berlín. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Sovětského svazu. Na druhém místě se umístilo družstvo Itálie a třetí místo obsadila reprezentace Nizozemska. Československá reprezentace se umístila na devátém místě. Vyhrála pouze jeden set. Na devátém místě se umístily čtyři týmy se stejným počtem bodů.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČSFR:

  SSSR	ČSFR - Bulharsko	0:3 (-16,-7,-8)
  ITÁLIE	- Itálie	0:3 (-11,-4,-12)
  NIZOZEMSKO	- Nizozemsko	0:3 (-11,-6,-9)
4. Německo	- Jugoslávie	1:3 (-13,7,-10,-6)

⁶¹ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 62.

5. Bulharsko
6. Jugoslávie
7. Polsko
8. Finsko
9. **ČSFR**
9. Řecko
9. Švédsko
9. Francie

Soupiska: **reprezentace Československa**

Martin Demar, Milan Fortuník, Petr Galis, Goga, Milan Hadrava, Christiánský, Kaláb, Kolář, Martin Kop, Marek Pakosta, Stanislav Pochop, Josef Smolka. Trenér: Pommer⁶²

6.3 Letní olympijské hry 1992 Barcelona

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 25. července – 9. srpna 1992 ve Španělsku. Dějištěm bylo město Barcelona. Turnaje se zúčastnilo dvanáct mužských kolektivů, rozdělených do třech skupin po čtyřech týmech. Zlaté medaile získala Brazílie, stříbrnou medaili získalo Nizozemsko a bronz vybojovaly Spojené státy americké. Československá reprezentace se na turnaj nekvalifikovala.

Konečné pořadí:

-   **BRAZÍLIE**
-   **NIZOZEMÍ**
-   **USA**
4. Kuba
5. Itálie
6. Japonsko
7. Unified team (býv. SSSR)

---

⁶² Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 63.

8. Španělsko
9. Jižní Korea
10. Kanada
11. Francie
12. Alžírsko⁶³

6.4 Osmnácté mistrovství Evropy 1993 Turku

Osmnácté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo ve Finsku. Dějištěm bylo město Turku. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Itálie. Na druhém místě se umístilo družstvo Nizozemska a třetí místo obsadila reprezentace Ruska. Československá reprezentace se umístila na osmém místě. Čtyři týmy se umístily na děleném devátém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR+SR:

  ITÁLIE	ČR+SR - Švédsko 3:1 (-7,13,13,10)
  NIZOZEMSKO	- Nizozemsko 1:3 (-3,5,-13,-3)
  RUSKO	- Itálie 0:3 (-3,-6,-2)
4. Německo	- Francie 2:3 (12,-6,-8,7,-13)
5. Bulharsko	- Bulharsko 3:2 (-6,15,12,-13,10)
6. Ukrajina	- Ukrajina 0:3 (-7,-13,-6)
7. Polsko	- Polsko 1:3 (-10,12,-14,-7)
8. ČR+SR	
9. Francie	
9. Španělsko	
9. Švédsko	
9. Finsko	

⁶³ Gifford, C. (2004) *Olypijské hry od Atén 1896 k Aténám 2004*. Praha: nakladatelství King Fischerpublikations PLC, s. 63.

Soupiska: reprezentace Československa

Martin Demar, Goga, Milan Hadrava, Martin Hroch, Christanský, Martin Kop, Kravárik, Matoška, Migra, Mikyska, Němec, Josef Smolka. Trenér: Kalný⁶⁴

6.5 Třinácté mistrovství světa 1994 Athény

Třinácté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 29. září – 8. října v Řecku. Turnaje se zúčastnilo 16 družstev, rozdělených do čtyř čtyřčlenných skupin. První tři týmy ze základní skupiny postoupily do dvou čtvrtfinálových skupin. Družstva, která skončila ve čtvrtfinále na prvním a druhém místě, postoupila do semifinále. Družstva na třetím a čtvrtém místě hrála o 5. – 8. místo. Týmy, které skončily v základní skupině na čtvrtém místě, vypadly z turnaje. Mistrem světa se stala Itálie. Na druhém místě se umístilo Nizozemsko a třetí místo obsadily Spojené státy americké. Česká reprezentace se na šampionát nekvalifikovala. Na děleném devátém místě se umístila čtyři družstva. Třinácté dělené místo obsadila čtyři mužstva.

Konečné pořadí:

-   **ITÁLIE**
-   **NIZOZEMSKO**
-   **USA**
- 4. Kuba
- 5. Brazílie
- 6. Řecko
- 7. Rusko
- 8. KLDR
- 9. Bulharsko
- 9. Kanada
- 9. Německo
- 9. Japonsko

---

⁶⁴ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 65.

- 13. Alžírsko
- 13. Argentina
- 13. ČLR
- 13. Švédsko⁶⁵

6.6 Devatenácté mistrovství Evropy 1995 Athény

Devatenácté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Řecku. Dějištěm bylo město Athény. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Itálie. Na druhém místě se umístilo družstvo Nizozemska a třetí místo obsadila reprezentace Jugoslávie. Reprezentace České republiky se umístila na devátém místě společně s Ukrajinou.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

  ITÁLIE	ČR - Rusko	3:2 (-3,13,13,-14,12)
  NIZOZEMSKO	- Rumunsko	3:0 (4,5,4)
  JUGOSLÁVIE	- Bulharsko	1:3 (12,-7,-8,-9)
4. Bulharsko	- Itálie	0:3 (-8,-15,-11)
5. Rusko	- Polsko	0:3 (-10,-15,-10)
6. Polsko		
7. Řecko		
8. Německo		
9. Ukrajina		
9. Česká Republika		
11. Lotyšsko		
11. Rumunsko		

⁶⁵ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 67.

Soupiska: reprezentace České republiky

Milan Fortuník, Pavel Řezníček, Stanislav Pochop, Martin Hroch, Petr Pešl, Milan Hadrava, Josef Smolka, Vladimír Kovařík, Martin Kop, P. Karabec, Petr Galis, P. Bláha. Trenéři: Petr Kop a Milan Žák⁶⁶

6.7 Letní olympijské hry 1996 Atlanta

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 19. července – 4. srpna 1996 ve Spojených státech amerických. Dějištěm bylo město Atlanta. Turnaje se zúčastnilo dvanáct mužských kolektivů, rozdělených do třech skupin po čtyřech týmech. Zlaté medaile získalo Nizozemsko, stříbrnou medaili získala Itálie a bronz získala Jugoslávie. Reprezentace České republiky se na turnaj nekvalifikovala.

Konečné pořadí:

-   **NIZOZEMÍ**
-   **ITÁLIE**
-   **JUGOSLÁVIE**
- 4. Rusko
- 5. Brazílie
- 6. Kuba
- 7. Bulharsko
- 8. Argentina
- 9. Polsko
- 9. Tunisko
- 9. USA
- 9. Jižní Korea⁶⁷

6.8 Dvacáté mistrovství Evropy 1997 Eindhoven

Dvacáté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Nizozemsku. Dějištěm bylo město Eindhoven. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Nizozemska. Na druhém místě

---

⁶⁶ Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, s. 70.

⁶⁷ Gifford, C. (2004) *Olympijské hry od Atén 1896 k Aténám 2004*. Praha: nakladatelství King Fischerpublikations PLC, s. 65.

se umístilo družstvo Jugoslávie a třetí místo obsadila reprezentace Itálie. Reprezentace České republiky se umístila na šestém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

  NIZOZEMSKO	ČR - Francie	3:1 (14,-7,1,12)
  JUGOSLÁVIE	- Bulharsko	2:3 (5,-10,-11,10,-11)
  ITÁLIE	- Nizozemsko	0:3 (-7,-2,-6)
4. Francie	- Ukrajina	2:3 (11,-9,10,-13,-11)
5. Rusko	- Finsko	3:2 (-12,11,11,-10,11)
6. Česká Republika	- Slovensko	3:0 (5,11,11)
7. Ukrajina	- Rusko	0:3 (-10,-9,-9)
8. Slovensko		
9. Bulharsko		
9. Německo		
11. Finsko		
11. Řecko		

Soupiska: reprezentace České republiky

M. Hadrava, P. Holčík, P. Pešl, St. Pochop, M. Hroch, P. Galis, M. Kop, J. Novák, P. Řezíček, M. Demar, P. Karabec, D. Matoška. Trenéři: Miroslav Nekola a Jiří Vojík⁶⁸

6.9 Čtrnácté mistrovství světa 1998 Tokio

Čtrnácté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 13. – 29. listopadu v Japonsku. Turnaje se zúčastnilo 24 družstev, rozdělených do šesti čtyřčlenných skupin. Z každé skupiny postoupily nejlepší dva týmy a čtyři nejlepší družstva na třetím místě do dvou čtvrtfinálových skupin. Družstva, která skončila ve čtvrtfinále na prvním a druhém místě, postoupila do play off o medaile. Družstva na

⁶⁸ Zpravodaj ČVS, roč. 1997, č. 10.

třetím a čtvrtém místě hrála o 5. – 8. místo. Družstva na pátém a šestém místě hrála o 9. – 12. místo. Týmy, které skončily v základní skupině na třetím a čtvrtém místě, na turnaji skončily. Mistrem světa se stala Itálie. Na druhém místě se umístila Jugoslávie a třetí místo obsadila Kuba. Česká reprezentace se na šampionátu umístila na devatenáctém místě shodně s dalšími pěti družstvy.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

  ITÁLIE

ČR - Nizozemí **1:3** (-9,13,-13,-4)

  JUGOSLÁVIE

- ČLR **0:3** (-9,-9,-10)

  KUBA

- Ukrajina **0:3** (-5,-6,-6)

4. Brazílie
5. Rusko
6. Nizozemí
7. Bulharsko
8. Španělsko
9. USA
10. Ukrajina
11. Argentina
12. Kanada
13. Řecko
13. KLDR
15. ČLR
15. Japonsko
17. Austrálie
17. Polsko
19. Alžírsko
19. Egypt
19. Iran
19. Thajsko

19. **Česká Republika**

19. **Turecko**

Soupiska: **reprezentace České republiky**

P. Pešl, J. Novák, S. Pochop, M. Bican, P. Kubala, M. Hroch, L. Černoušek, P. Karabec, p. Řezníček, M. Hadrava, P. Konečný, P. Galis. Trenéři: M. Nekola aj Vojík⁶⁹

6.10 Dvacáté první mistrovství Evropy 1999 Vídeň

Dvacáté první mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Rakousku. Dějištěm bylo město Vídeň. Turnaje se zúčastnilo 8 družstev, rozdělených do dvou čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Itálie. Na druhém místě se umístilo družstvo Ruska a třetí místo obsadila reprezentace Jugoslávie. Reprezentace České republiky se umístila na čtvrtém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

  ITÁLIE	ČR - Jugoslávie	1:3 (-20,-14,24,-22)
  RUSKO	- Nizozemsko	3:2 (-19,20,-17,23,16)
  JUGOSLÁVIE	- Francie	3:2 (24,19,-20,-23,13)
4. Česká Republika	- Rusko	0:3 (-21,-15,-13)
5. Nizozemsko	- Jugoslávie	0:3 (-17,-19,-23)
6. Francie		
7. Bulharsko		
8. Rakousko		

Soupiska: **reprezentace České republiky**

P. Holčík, L. Černoušek, M. Hroch, P. Konečný, P. Kubala, M. Lébl, K. Kvasnička, P. Pešl, J. Novák, P. Karabec, J. Popelka, M. Kop. Trenér: Pavel Třesňák⁷⁰

---

⁶⁹ Zpravodaj ČVS, roč. 1998, č. 12.

⁷⁰ Zpravodaj ČVS, roč. 1999, č. 10.

6.11 Letní olympijské hry 2000 Sydney

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 15. září – 1. října 2000 v Austrálii. Dějištěm bylo město Sydney. Turnaje se zúčastnilo dvanáct mužských kolektivů, rozdělených do dvou skupin po šesti týmech. První čtyři družstva z každé skupiny postoupila do vyřazovací části. Družstva, která skončila na šestém místě ve skupině, obsadila o 11. – 12. místo na turnaji. Družstva, která skončila na pátém místě ve skupině, obsadila 9. – 10. místo na turnaji. Týmy poražené ve čtvrtfinále obsadily společné dělené 5. – 8. místo na turnaji. Lépe se umístil tým s lepšími výsledky. Vítězové semifinálových zápasů hráli o 1. místo, poražení o 3. místo. Zlaté medaile získala Jugoslávie, stříbrné medaile získalo Rusko a bronz získala Itálie. Reprezentace České republiky se na turnaj nekvalifikovala.

Konečné pořadí:

		JUGOSLÁVIE
		RUSKO
		ITÁLIE
4.		Argentina
5.		Nizozemí
6.		Brazílie
7.		Kuba
8.		Austrálie
9.		Jižní Korea
9.		Španělsko
11.		Egypt
11.		USA ⁷¹

6.12 Dvacáté druhé mistrovství Evropy 2001 Ostrava

Dvacáté druhé mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v České republice. Dějištěm bylo město Ostrava. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Jugoslávie. Na druhém

---

⁷¹ Gifford, C. (2004) *Olympijské hry od Atén 1896 k Aténám 2004*. Praha: nakladatelství King Fischerpublikations PLC, s. 67.

místě se umístilo družstvo Itálie a třetí místo obsadila reprezentace Ruska. Reprezentace České republiky se umístila po druhé za sebou na nepopulárním čtvrtém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

		JUGOSLÁVIE	ČR - Slovinsko	3:1 (15,-21,17,12)
		ITÁLIE	- Nizozemsko	1:3 (-15,-17,19,-20)
		RUSKO	- Bulharsko	3:1 (22,20,-20,20)
4.		Česká Republika	- Slovensko	3:0 (19,23,12)
5.		Polsko	- Rusko	3:0 (19,21,23)
6.		Bulharsko	- Itálie	0:3 (-22,-27,-9)
7.		Francie	- Rusko	2:3 (18,-15,21,-22,-12)
8.		Nizozemsko		
9.		Slovensko		
9.		Německo		
9.		Slovinsko		
9.		Maďarsko		

Soupiska: **reprezentace České republiky**

Marek Novotný, Luděk Černoušek. Miloslav Javůrek, Martin Lébl, Přemysl Kubala, Petr Pešl, Jiří Novák, Ivo Dubš, Dalibor Novák, Petr Zapletal, Jakub Novotný, Josef Smolka. Trenér: Zdeněk Haník, asistenti: Milan Fortuník, Jiří Zach⁷²

6.13 Patnácté mistrovství světa 2002 Buenos Aires

Patnácté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 28. září – 13. října v Argentíně. Turnaje se zúčastnilo 24 týmů, rozdělených do šesti čtyřčlenných skupin. Z každé skupiny postoupily nejlepší dva týmy. Čtyři nejlepší družstva na třetím místě postoupily do čtyř osmi finálových skupin. Družstva, která skončila v osmifinále na prvním a druhém místě, postoupila do play off o medaile. Družstva na třetím a

---

⁷² Zpravodaj ČVS, roč. 2001, č. 10.

čtvrtém místě hrála o 5. – 8. místo. Mistrem světa se stala Brazílie. Na druhém místě se umístilo Rusko a třetí místo obsadila Francie. Česká reprezentace se na šampionátu umístila na děleném třináctém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

		BRAZÍLIE	ČR - Brazílie	0:3 (-20,-16,-22)
		RUSKO	- Nizozemsko	2:3 (23,-28,-20,22,-8)
		FRANCIE	- Francie	1:3 (23,-18,-23,-19)
4.		Jugoslávie	- Kuba	1:3 (28,-22,-19,-23)
5.		Itálie	- Nizozemsko	2:3 (15,-25,-19,25,-11)
6.		Argentina	- Řecko	3:2 (-22,22,-23,17,10)
7.		Řecko		
8.		Portugalsko		
9.		Japonsko		
9.		Nizozemsko		
9.		Polsko		
9.		USA		
13.		Bulharsko		
13.		Čína		
13.		Česká Republika		
13.		Španělsko		
17.		Kanada		
17.		Venezuela		
19.		Austrálie		
19.		Chorvatsko		
19.		Kuba		
19.		Egypt		
19.		Tunisko		

19. Kazachstán

Soupiska: reprezentace České republiky

Jiří novák, Přemysl Kubala, Petr Zapletal, Michal Rak, Jiří Popelka, Ivo Dubš,
Mrtin Lébl, Martin Kryštof, Jaroslav Škach, Ondřej Hudeček, Jiří Cerha, Petr Pláteník.
Trenér: Julio Velasco, asistenti: Pavel Řeřábek, Jindřich Licek⁷³

6.14 Dvacáté třetí mistrovství Evropy 2003 Berlín

Dvacáté třetí mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Německu. Dějištěm bylo město Berlín. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Itálie. Na druhém místě se umístilo družstvo Francie a třetí místo obsadila reprezentace Ruska. Reprezentace České republiky se umístila na děleném devátém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

  ITÁLIE	ČR - Itálie	1:3 (-19,-21,22,-23)
  FRANCIE	- Německo	0:3 (-19,-18,-20)
  RUSKO	- Slovensko	3:1 (-27,23,22,22)
4. 	- Španělsko	1:3 (21,-16,-23,-24)
5. 	- Francie	0:3 (-23,-20,-21)
6. 		
7. 		
8. 		
9. 		
9. 		
9. 		
9. 		

---

⁷³ Zpravodaj ČVS, roč. 2002, č. 11.

Soupiska: reprezentace České republiky

Marek Novotný, Petr Zapletal, Lukáš Ticháček, Přemysl Kubala, Ivo Dubš, Jakub Novotný, Petr Pláteník, Jan Štokr, Lubomír Staněk, Michal Sukuba, Jiří Popelka, Jiří Král. Trenér: Pavel Řeřábek, asistent: Jiří Vojík⁷⁴

6.15 Letní olympijské hry 2004 Athény

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 13. srpna – 29. srpna 2004 v Řecku. Dějištěm bylo město Athény. Turnaje se zúčastnilo dvanáct mužských kolektivů, rozdělených do dvou skupin po šesti týmech. První čtyři družstva z každé skupiny postoupila do vyřazovací části. Družstva, která skončila na šestém místě ve skupině, obsadila o 11. – 12. místo na turnaji. Družstva, která skončila na pátém místě ve skupině, obsadila 9. – 10. místo na turnaji. Týmy poražené ve čtvrtfinále obsadily společně 5. – 8. místo na turnaji. Vítězové semifinálových zápasů hráli o 1. místo, poražení o 3. místo. Zlaté medaile získala Brazílie. Stříbrnou medaili získala Itálie a bronz Rusko. Reprezentace České republiky se na turnaj nekvalifikovala.

Konečné pořadí:

-   **BRAZÍLIE**
-   **ITÁLIE**
-   **RUSKO**
- 4. USA
- 5. Argentina
- 5. Řecko
- 5. Polsko
- 5. Srbsko a Černá Hora
- 9. Francie
- 9. Nizozemsko
- 11. Austrálie
- 11. Tunisko⁷⁵

---

⁷⁴ Zpravodaj ČVS, roč. 2003, č. 10.

⁷⁵ Gifford, C. (2004) *Olympijské hry od Atén 1896 k Aténám 2004*. Praha: nakladatelství King Fischerpublikations PLC, s. 69.

6.16 Dvacáté čtvrté mistrovství Evropy 2005 Řím a Bělehrad

Dvacáté čtvrté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Itálii, Srbsku a Černé Hoře. Dějištěm byla města Řím a Bělehrad. Turnaje se zúčastnilo 12 družstev, rozdělených do tří čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Itálie. Na druhém místě se umístilo družstvo Ruska a třetí místo obsadila reprezentace Srbska a Černé Hory. Reprezentace České republiky se umístila na devátém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

  ITÁLIE	ČR - Francie	0:3 (-23,-22,-20)
  RUSKO	- Srbsko a Černá Hora	1:3 (20,-23,-21,-22)
  SRBSKO a ČERNÁ H.	- Nizozemsko	3:0 (18,22,24)
4. Španělsko	- Španělsko	3:2 (17,-22,-17,14,11)
5. Polsko	- Řecko	1:3 (30,-22,-19,-16)
6. Řecko		
7. Francie		
8. Chorvatsko		
9. Česká Republika		
10. Portugalsko		
11. Nizozemsko		
12. Ukrajina		

Soupiska: reprezentace České republiky

Petr Habada, Marek Novotný, Petr Zapletal, Lukáš Ticháček, Michal Rak, Martin Lébl, Jakub Novotný, Petr Pláteník, Jan Štokr, Lubomír Staněk, Jiří Novák, Ondřej Hudeček. Trenér: Laurent Tillie, asistent: Pavel Trešňák⁷⁶

⁷⁶ Zpravodaj ČVS, roč. 2005, č. 10.

6.17 Šestnácté mistrovství světa 2006 Tokio

Šestnácté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 17. listopadu – 3. prosince v Japonsku. Turnaje se zúčastnilo 24 týmů, rozdělených do čtyř šestičlenných skupin. Z každé skupiny postoupily první čtyři mužstva do druhého kola turnaje, kde byly jen dvě skupiny. Družstva, která skončila v druhé části turnaje na prvním a druhém místě v obou skupinách, postoupila do play off o medaile. Družstva na třetím a čtvrtém místě hrála o 5. – 8. místo. Týmy na pátém a šestém místě v druhé kole v obou skupinách hráli o 9. – 12. místo. Týmy, které se umístily, na sedmém a osmém místě v druhé části turnaje, již turnaj nedohrávaly. Pouze se umístily dle odehraných zápasů ze skupin. Mistrem světa se stala Brazílie. Na druhém místě se umístilo Polsko a třetí místo obsadilo Bulharsko. Česká reprezentace se na šampionátu umístila na děleném třináctém místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

		BRAZÍLIE	ČR - Írán	3:0 (23,19,22)
		POLSKO	- Itálie	0:3 (-22,-19,-23)
		BULHARSKO	- USA	1:3 (-16,15,-20,-23)
4.		Srbsko a Černá Hora	- Venezuela	3:0 (20,14,19)
5.		Itálie	- Bulharsko	1:3 (20,-22,-20,-21)
6.		Francie	- Francie	0:3 (-19,-23,-18)
7.		Rusko	- Brazílie	0:3 (-22,-20,-24)
8.		Japonsko	- Kuba	1:3 (-29,-24,24,-24)
9.		Německo	- Německo	3:1 (23,-25,21,13)
10.		USA		
11.		Kanada		
12.		Portoriko		
13.		Argentina		
13.		Česká Republika		
15.		Kuba		

- 15. Tunisko
- 17. Čína
- 17. Řecko
- 17. Korea
- 17. Venezuela
- 21. Austrálie
- 21. Egypt
- 21. Írán
- 21. Kazachstán

Soupiska: **reprezentace České republiky**

Marek Novotný, Petr Zapletal, Lukáš Ticháček, Michal Rak, Martin Lébl, Petr Pláteník, Jan Štokr, Zdražil, Ondřej Hudeček, Jiří Popelka, Petr Konečný, Přemysl Obdržálek. Trenér: Zdeněk Haník⁷⁷

6.18 Dvacáté páté mistrovství Evropy 2007 Moskva a Petrohrad

Dvacáté páté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Rusku. Dějištěm byla města Moskva a Petrohrad. Turnaje se zúčastnilo 16 družstev, rozdělených do čtyř čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Španělska. Na druhém místě se umístilo družstvo Ruska a třetí místo obsadila reprezentace Srbska. Reprezentace České Republiky se na dvacáté páté mistrovství Evropy nekvalifikovala. Družstva, která se umístila na 1. - 6. místě, měla zajištěn start na mistrovství Evropy 2009 v Turecku.

Konečné pořadí:

-   **ŠPANĚLSKO**
-   **RUSKO**
-   **SRBSKO**

---

⁷⁷ Zpravodaj ČVS, roč. 2006, č. 12.

4. Finsko
5. Německo
6. Itálie
7. Nizozemsko
8. Bulharsko
9. Francie
10. Belgie
11. Polsko
12. Slovensko
13. Řecko
14. Chorvatsko
15. Turecko
16. Slovinsko⁷⁸

6.19 Letní olympijské hry 2008 Peking

Volejbalový turnaj mužů se uskutečnil v termínu od 9. srpna – 24. srpna 2008 v Číně. Dějištěm bylo město Peking. Turnaje se zúčastnilo dvanáct mužských kolektivů, rozdělených do dvou skupin po šesti týmech. První čtyři družstva z každé skupiny postoupila do vyřazovací části. Družstva, která skončila na šestém místě ve skupině, obsadila o 11. – 12. místo na turnaji. Družstva, která skončila na pátém místě ve skupině, obsadila 9. – 10. místo na turnaji. Týmy poražené ve čtvrtfinále obsadily společné dělené 5. – 8. místo na turnaji. Vítězové semifinálových zápasů hráli o 1. místo, poražení o 3. místo. Zlaté medaile získaly Spojené státy americké. Stříbrnou medaili získala Brazílie a bronz Rusko. Reprezentace České republiky se na turnaj nekvalifikovala.

Konečné pořadí:

---

⁷⁸ Zpravodaj ČVS, roč. 2007, č. 10.

- **BRAZÍLIE**
- **RUSKO**
- 4. Itálie
- 5. Bulharsko
- 5. Čína
- 5. Polsko
- 5. Srbsko
- 9. Německo
- 9. Venezuela
- 11. Egypt
- 11. Japonsko⁷⁹

6.20 Dvacáté šesté mistrovství Evropy 2009 Izmir a Istanbul

Dvacáté šesté mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v Turecku. Dějištěm byla města Izmir a Istanbul. Turnaje se zúčastnilo 16 družstev, rozdělených do čtyř čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Polska. Na druhém místě se umístilo družstvo Francie a třetí místo obsadila reprezentace Bulharska. Reprezentace České republiky se na dvacátém šestém mistrovství Evropy umístila na posledním 16. místě.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

POLSKO	ČR - Srbsko	0:3 (-22,-24,-14)
FRANCIE	- Itálie	0:3 (-12,-26,-20)
BULHARSKO	- Bulharsko	1:3 (-19,23,-20,-17)
4. Rusko		
5. Srbsko		
6. Německo		
7. Nizozemsko		
8. Řecko		

⁷⁹ Felt, K. & Osoba, M. (2008) *Peking 2008*. Praha: Ottovo nakladatelství, s. 108 s.

9. Španělsko
10. Itálie
11. Slovensko
12. Finsko
13. Turecko
14. Estonsko
15. Slovinsko
16. **Česká republika**

Soupiska: **reprezentace České republiky**

Martin Lébl, Jiří Popelka, Marek Novotný, Jaroslav Škach, Aleš Holubec, Petr Pláteník, Ondřej Hudeček, Jan Štokr, Jakub Veselý, Martin Kryštof, David Konečný, Lukáš Ticháček. Trenér: Jan Svoboda a asistent: Milan Hadrava⁸⁰

6.21 Sedmnácté mistrovství světa 2010 Řím

Sedmnácté mistrovství světa ve volejbale mužů proběhlo ve dnech od 25. září – 10. října v Itálii. Turnaje se zúčastnilo 24 týmů, rozdělených do šesti čtyřčlenných skupin. Z každé skupiny postoupily nejlepší tři týmy do druhé fáze turnaje. Ta byla rozdělena do šesti tříčlenných skupin, z nichž nejlepší dvě mužstva postoupila do třetí fáze čtvrtfinále. Ve čtvrtfinále byly čtyři skupiny po třech týmech. Družstva na prvním místě postoupila do semifinále. Družstva na druhém místě hrála o 5. - 8. místo a družstva na třetím místě hrála o 9. - 12. místo. Družstva na čtvrtém místě se pouze umístila dle odehraných zápasů ze skupin. Mistrem světa se po třetí za sebou stala Brazílie. Na druhém místě se umístila Kuba a třetí místo obsadilo Srbsko. Česká reprezentace se na šampionátu umístila na desátém místě.

---

⁸⁰ <http://www.cvf.cz/?clanek=6090>

Konečné pořadí:

-   **BRAZÍLIE**
-   **KUBA**
-   **SRBSKO**
- 4. Itálie
- 5. Rusko
- 6. USA
- 7. Bulharsko
- 8. Německo
- 9. Argentina
- 10. **Česká republika**
- 11. Francie
- 12. Španělsko
- 13. Polsko
- 13. Portoriko
- 13. Japonsko
- 13. Egypt
- 13. Mexiko
- 13. Kamerun
- 19. Irán
- 19. Kanada
- 19. Austrálie
- 19. Čína
- 19. Venezuela
- 19. Tunisko

Výsledky utkání ČR:

- ČR - Francie **2:3** (-19,22,-21,24,-11)
- Čína **3:1** (21,-19,18,22)
- Bulharsko **3:1** (23,25,-28,25)
- USA **3:0** (19,22,22)
- Kamerun **3:0** (17,18,17)
- Brazílie **2:3** (-20,22,23,-21,-8)
- Německo **0:3** (-23,-18,-13)
- Francie **3:0** (21,20,16)
- Argentina **1:3** (-22,18,-21,22)

Soupiska: reprezentace České republiky

Martin Lébl, Jiří Popelka, Petr Konečný, Petr Zapletal, Aleš Holubec, Petr Pláteník, Ondřej Hudeček, Jan Štokr, Jakub Veselý, Martin Kryštof, Jiří Bence, David Konečný, Lukáš Ticháček. Trenér: Jan Svoboda a asistent: Milan Hadrava⁸¹

6.22 Dvacáté sedmé mistrovství Evropy 2011 Karlovy Vary, Praha, Vídeň a Innsbruck

Dvacáté sedmé mistrovství Evropy ve volejbale mužů se konalo v České republice a Rakousku. Dějištěm byla města Karlovy Vary, Praha, Vídeň a Innsbruck. Turnaje se zúčastnilo 16 družstev, rozdělených do čtyř čtyřčlenných skupin. Mistrem Evropy se stalo družstvo Srbska. Na druhém místě se umístilo družstvo Itálie a třetí místo obsadila reprezentace Polska. Reprezentace České republiky se na dvacátém sedmém mistrovství Evropy umístila na 10. místě. Od tohoto šampionátu je zaveden nový systém bodování: za vítězství 3 : 0 a 3 : 1 vítěz obdrží tři body, za vítězství 3 : 2 obdrží dva body, za hru 2 : 3 obdrží jeden bod a za prohru 1 : 3 a 0 : 3 je nula bodů.

Konečné pořadí:

Výsledky utkání ČR:

  SRBSKO	ČR - Portugalsko 3:2 (20,-20,-21,16,13)
  ITÁLIE	- Estonsko 3:0 (20,14,20)
  POLSKO	- Rusko 0:3 (-19,-14,-18)
4. Rusko	- Polsko 1:3 (-23,22,-29,-18)
5. Slovensko	
6. Bulharsko	
7. Francie	
8. Finsko	
9. Slovinsko	
10. Česká Republika	
11. Turecko	

---

⁸¹ <http://www.cvf.cz/?clanek=7260>

12. Estonsko
13. Belgie
14. Portugalsko
15. Německo
16. Rakousko

Soupiska: reprezentace České republiky

Jiří Popelka, Radek Mach, Petr Konečný, Petr Zapletal, Petr Pláteník, Ondřej Hudeček, Jan Štokr, Jakub Veselý, Martin Kryštof, Jiří Bence, David Konečný, Lukáš Ticháček. Trenér: Jan Svoboda a asistent: Milan Hadrava⁸²

6.23 Hráčské osobnosti v období r. 1990 – r. 2011

Ing. Stanislav Pochop (19. 9. 1966)

„...Rodák z Nového Města na Moravě s volejbalovými začátky v místním Sokole,

202cm vysoký blokař družstev Tesla Brno, RH, resp. Olymp Praha (mistr ČSSR 1991), Soria (mistr Španělska 1995, 1996 a 1999, vítěz Španělského poháru 1994 a 2001, (2. místo) v PVP 1995), Las Palmas, Palma de Mallorca (vítěz Španělského poháru a (2. místo) v Poháru CEV 2005), francouzského Montpellier a Jihostroje České Budějovice (mistr ČR 2007 – 2009).

Stanislav Pochop,

www.foto.osobnosti.cz/stanislav-pochop-298369

Reprezentant ČSSR a ČR s účastí na ME 1991 v NSR (9. – 12. místo), ME 1995 v Řeck (9. místo), ME 1997 v Nizozemsku (6. místo) a MS 1998 v Japonsku (21. –

24. místo). Ve dvojici s Michalem Palinkem BV reprezentant ČR s účastí na 8 turnajích světového okruhu WT a MS 2001 v Rakousku (33. místo). Od roku 2010 asistent trenéra mužů Jihostroje České Budějovice a člen Trenérsko-metodické komise ČVS...“⁸³

⁸² <http://eurovolley2011.com/cs.html>

⁸³ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 90.

Petr Pešl (18. 5. 1973)

Petr Pešl,

www.vkdukla.cz/players/view

místo)...“⁸⁴

„...Rodák z Karových Varů s volejbalovými začátky v TJ Potraviny a Škoda Plzeň, 200cm vysoký blokař a později přihrávající smečář družstev Dukla Liberec, AS Cannes (vicemistr Francie 1996 a 1997), Panathinaikos Atény, Tours (vítěz Francouzského poháru 2003, mistr Francie a (3. místo) v Champions League 2004), Sete (vicemistr Francie 2005), Saint Brieu, Dukla Liberec (vicemistr ČR 1998 a 2010). Juniorský reprezentant ČR s účastí na MEJ 1992 v Polsku (4. místo) a na MSJ 1993 v Argentině (bronz), člen RD mužů ČR s účastí na ME 1995 v Řecku (9. místo), ME 1997 v Nizozemsku (6. místo), na MS 1998 v Japonsku (21. - 24. místo), ME 1999 v Rakousku (4. místo) a ME 2001 v ČR – Ostravě (4.

Jiří Novák (19. 11. 1974)

Jiří Novák,

www.hanikvolleyball.cz/archiv-clanku/jiri-novak

2000...“⁸⁵

„...Brněnský rodák s volejbalovými začátky ve Škodě Č. Budějovice, 197cm vysoký smečář družstev Škoda, resp. Jihostroj Č. Budějovice, Setuza Ústí n. Labem (mistr ČR 1998), od roku 1997 Paris Volley (devítinásobný mistr Francie z let 2000 – 2009, trojnásobný vítěz Francouzského poháru z let 2000, 2001 a 2004, v roce 2000 vítěz PVP, evropského Superpoháru a Ligy mistrů). Juniorský reprezentant ČR s účastí na MSJ 1993 v Argentině (bronz), člen RD mužů ČR s účastí na ME 1999 v Rakousku (4. místo), ME 2001 v ČR – Ostravě (4. místo), MS 2002 v Argentině (13. – 16. místo) a ME 2005 v Itálii, Srbsku a Černé Hoře (9. místo). Nejlepší volejbalista ČR

⁸⁴ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 90.

⁸⁵ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 92.

Martin Lébl (12. 4. 1980)

„...Pražský rodák s volejbalovými začátky v Olympu Praha (juniorský přeborník

ČR 1995 a 1996), 201cm vysoký středový hráč Aera Odolena Voda (3. místo v Poháru CEV 1997), Setuzy Ústí n. Labem (mistr ČR 1998), belgického Noliko Masseur (dvakrát vítěz Belgického poháru, dvakrát nejlepší hráč a mistr Belgie, (4. místo) a nejlepší smečář Final Four CHL 2001), italského Perugia volley (finalista Scudetto – vicemistr Itálie) a Lube Volley Macerata (dvakrát vítěz italského poháru, vítěz Superpoháru, (4. místo) a nejlepší hráč Final Four CEV 2009 v Praze) a MRoma Volley.

Martin Lébl,

www.hanikvolleyball.cz/arc-hiv-clanku/hanik/-martin-

Juniorský reprezentant ČR s účastí na MEK 1997 v Brně (4. místo) a MSK 1998 v Toheránu (6. místo), v letech 1999 – 2009 člen RD mužů ČR s účastí na ME 1999 v Rakousku (4. místo), ME 2001 v Ostravě (4. místo, nejlepší smečář), MS 2002 v Argentině (13. – 16. místo), finále Světové ligy 2003 v Madridu (4. místo, nejlepší smečář), finále Evropské ligy v Opavě (vítěz), ME 2005 v Itálii, Srbsku a Černé Hoře (9. místo), MS 2006 v Japonsku (13. místo) a ME 2009 v Turecku (16. místo). BV reprezentant ČR, s Michalem Palinkem (4. místo) na turnaji World Tour 2000 v Marseille a (17. místo) na OH 2000 v Sydney, s Michalem Bízou vítěz Challengeru 2007 v Brně a start na MS 2007 v Gstaadu (37. místo). Nejlepší volejbalista ČR 2002 – 2004 a 2007...⁸⁶

---

⁸⁶ Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, s. 92.

7. Závěr

Závěr bakalářské práce věnujeme naplnění stanovených cílů a úkolů. Zpracovali jsme historii mužské volejbalové reprezentace Československa a České republiky ve volejbale a vytvořili přehled volejbalové historie od roku 1949 do roku 2011.

Ze zpracovaného přehledu výsledků vyplývají významné rozdíly v Československé a České volejbalové reprezentaci v průřezu daného období. Největší úspěchy byly zaznamenány v období 40. – 60. let, která je známá pod pojmem „zlatá éra volejbalu“. V tomto období českoslovenští hráči opakovaně získávali nejvyšší příčky z MS a ME. Nejúspěšnější reprezentační volejbalové období se odehrálo v letech 1955 až 1958, kdy se československé reprezentaci podařilo třikrát obhájit prvenství na ME 1955 Bukurešť, MS 1956 Paříž a ME 1958 Praha. Až do začátku 70. let patřili českoslovenští reprezentanti mezi nejúspěšnější družstva světa.

Od počátku 70. let nastala generační obměna hráčů, a s tím spojený ústup z tzv. světové špičky. Jen výjimečně se reprezentantům podařilo umístit na medailových pozicích. Příkladem toho byl rok 1985 ME Amsterdam, kde se českoslovenští reprezentanti umístili na krásném druhém místě. V následujících letech se úpadek výkonnosti postupně prohluboval, zejména od r. 1990 do r 2011. K takto nevalným umístěním přispěly porevoluční změny, které nastartovaly odchod kvalitních hráčů do zahraničí, a s tím spojené zkomercializování volejbalu. V naší zemi se nedostával takový dostatek finančních prostředků, potřebných pro konkurence schopnost volejbalovému světu. Nedílným faktorem byl příliv a zpřístupnění dalších sportů ze zahraničí, které česká mládež upřednostnila před volejbalem. Omezilo se tak množství mladých hráčů věnujících se volejbalu.

I přes nerovnoměrnou výkonnost v uvedených obdobích si Československá i Česká reprezentace vytvořila dobré jméno a respekt na světové volejbalové úrovni.

8. Seznam zkratek

- SSSR - Svaz sovětských socialistických republik
- AFK - Atletický fotbalový klub
- ATK - Armádní tělovýchovný klub
- ČVK - Český volejbalový klub
- FIVB - Federation International de Volley – Ball (Mezinárodní volejbalová federace)
- CEV - Confederation European Volleyball (Evropská volejbalová konfederace)
- ČLR - Čínská lidová republika
- ČOS - Česká obec sokolská
- ČSR - Československá republika
- ČSFR - Česká a Slovenská Federativní Republika
- ČSSR - Československá socialistická republika
- ČV - Český volejbal
- ČVS - Český volejbalový svaz
- KLDR - Korejská lidově demokratická republika
- ME - Mistrovství Evropy
- MS - Mistrovství světa
- NDR - Německá Demokratická Republika
- NSR - Spolková republika Německo
- OH - Olympijské hry
- PMEZ - Pohár mistrů evropských zemí
- PVP - Pohár vítězů poháru
- RD - Reprezentační družstvo
- RH - Rudá hvězda
- SAR - Sjednocená arabská republika
- SK - Sportovní klub
- TJ - Tělovýchovná jednota
- USA - United States of America (Spojené státy americké)
- ÚDA - Ústřední dům armády
- V. K. - (VK) Tato zkratka v české sportovní terminologii většinou znamená volejbalový klub
- V. S. - (VS) Vysokoškolský sport
- WT - World Tour (Světový šampionát)
- YMCA - Young Men's Christian Association (Křesťanské sdružení mladých mužů)

9. Referenční seznam pramenů a literatury

Archivní fondy

Archiv Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích. Periodika: Zpravodaj ČVS, roč. 1997 – 2007.

Archiv Národního muzea v Praze – oddělení dějin tělesné výchovy a sportu. Periodika: Odbíjená, roč. 1952 – 1960.

Periodika

Odbíjená, roč. 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1960.

Zpravodaj ČVS, roč. 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007.

Literatura

Buchtel, J. & Kaplan, O. (1987) *Odbíjená*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství. 184 s.

Bureš, K. & Žurman, O. (1965) *XVIII. olympijské hry - Tokio 1964*. Praha: Sportovní a turistické nakladatelství, 208 s.

Ejem, M. (1988) *Volejbal*. Praha: nakladatelství Olympia, 167 s.

Felt, K. & Osoba, M. (2008) *Peking 2008*. Praha: Ottovo nakladatelství, 138 s.

Fink, T. (1996) *Mezinárodní pravidla volejbalu 1997- 2000*. Přerov: nakladatelství Tabara, 91 s.

Gifford, C. (2004) *Olympijské hry od Atén 1896 k Aténám 2004*. Praha: nakladatelství King Fischerpublikations PLC, 80 s.

Jaroslav, J & kol. (1971) *Padesát let československé organizované odbíjené*. Praha: nakladatelství Olympia, 70 s.

Procházka, K. (1984) *Olympijské hry od Atén 1896 po Moskvu 1980*. Praha: nakladatelství Olympia, 636 s.

Příbramská, A. & kol. (1996) *Volejbal*. Praha, 120 s.

Sokol, J. (1974) *Olympijské hry novověku*. Praha: nakladatelství Olympia, 431 s.

Stibitz, Fr. (1968) *Odbíjená*. Praha: Olympia, 350 s.

Stibitz, Fr. (1969) *Pravidla odbíjené*. Praha, 60 s.

Štumbauer, J. (1989) *Základy vědecké práce v tělesné kultuře*. České Budějovice, 85 s.

Vít, J. & kol. (2006) *Český volejbalový svaz od roku 1921*. Praha: nakladatelství ČVS, 96 s.

Vít, J. & Vrbenský, Z. (2011) *90 let českého volejbalu*. Praha: Artax, 97 s.

Židů, V. (2009) *Zlatá éra volejbalu*. Praha: nakladatelství ČVS, 228 s.

Internet

<http://www.cesky-volejbal.cz/>

<http://www.volejbal-metodika.cz/>

<http://www.hanikvolleyball.cz/>

<http://historie.volejbal-metodika.cz/osobnosti/>

<http://eurovolley2011.com/cs.html>

<http://www.cvf.cz/>

<http://www.cvf.cz/tiskni.php?clanek>

<http://www.cvf.cz/?clanek=7524>

<http://www.cvf.cz/?clanek=7731>

<http://www.cvf.cz/?clanek=6090>

<http://www.cvf.cz/?clanek=7260>

<http://www.vkdukla.cz/players/view/3>

<http://foto.osobnosti.cz/stanislav-pochop-298369>

<http://www.hanikvolleyball.cz/archiv-clanku/ocima-hracu/jiri-novak>

<http://www.hanikvolleyball.cz/archiv-clanku/hanik/1665-7x7-aneb-martin-lebl-hrac>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Letn%C3%AD_olympijsk%C3%A9_hry_1984